

LLUITES A L'IRAN PÀGINES 14 I 15

El país fa equilibris entre les lluites al si de la cúpula del poder i la revolta als carrers. La policia reprimeix durament els manifestants que demanen llibertat molt més enllà de Mousavi i sense ser instrumentalitzats per ningú.

NOU ERO A 'LA VANGUÀRDIA' PÀGINA 21

El rotatiu va presentar, el dimecres 10 de juny, un Expedient de Regulació d'Ocupació que afectarà 90 treballadors de l'àrea d'administració i gestió. La plantilla i l'empresa han començat a negociar-ne les condicions el dilluns 15 de juny.

FUTBOL ZAPATISTA PÀGINA 23

El proper 20 de juny, el Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapatista, juntament amb Contrabanda, Barris en Lluita i l'Ateneu Llibertari del Casc Antic, tornen a sortir al camp del Forat de la Vergeonya i conviden tothom a jugar.

SETMANARI DE COMUNICACIÓ

DIRECTA

d N143

17 de juny de 2009

www.setmanaridirecta.info · 1,70 euros

Indra rep deu milions d'euros pel recompte de vots ple d'errors

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 10

L'empresa no assumeix cap responsabilitat per les pífies del 7 de juny

GRUP DE DEFENSA DEL TER

Un gran mural fet amb pintura no contaminant a les parets d'una de les rescloses d'Endesa que fan desaparèixer diversos trams del traçat baix del riu Ter

Endesa fa desaparèixer el cabal del Ter

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 13

Aprofitant l'alt nivell dels pantans i amb l'objectiu de compensar

l'aturada temporal de les quatre centrals nuclears del país, l'empresa elèctrica fa desviaments d'aigua en alguns punts del Ter per moure les

turbines. Fa desaparèixer el riu de sobte per fer-lo reaparèixer uns quants quilòmetres més avall, amb l'impacte sobre l'ecosistema que ai-

xò significa. El primer trimestre de 2009, el riu Ter ja triplicava la seva producció habitual, segons dades de la pròpia empresa.

Gramenet del Besòs es revolta contra el consistori

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 11

Mobilització del personal d'esports d'aventura

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 9

La línia de la MAT troba oposició a la torre 39

AIXÍ ESTÀ EL PATI · PÀGINA 12

La maquinària de la MAT que eixampla camins als boscos d'Osona per imposar les torres d'alta tensió ha trobat oposició al peu de la torre 39.

Afectades per les hipoteques s'organitzen

DE DALT A BAIX · PÀGINES 3 A 5

La utopia inversa de John Zerzan

EXPRESSIONS · PÀGINA 22

. EDITORIAL

La MAT, la deixarem fer?

Les obres de la nova i polèmica Línia de Molt Alta Tensió que afecta les comarques gironines continuen avançant malgrat les protestes, accions i mobilitzacions populars, l'oposició de molts ajuntaments afectats, de les denúncies a Red Eléctrica de España (REE) i a les empreses executores de l'obra, d'esgotar totes les vies dels tribunals contenciosos-administratius, d'un recurs al Tribunal Suprem, d'informes del Síndic de Greuges i de negociacions amb l'Estat espanyol mitjançant la mediació de la Comissió Europea. I a mesura que les empreses subcontractades obren camins, col·loquen torres i tiren cable, l'oposició a aquesta MAT disminueix. Segons REE, l'abril de 2009, a tot l'Estat, hi havia més de 17.000 km de línies d'alta tensió i més de 1.000 subestacions. La MAT de les comarques gironines s'afegirà, d'aquí poc, a aquestes xifres enormes. Què està passant? Potser la visió de les estructures metàl·liques que no paren

d'aixecar-se també visualitza una certa derrotada? De ben segur que les raons per les quals milers de persones van mostrar el seu rebuig a aquesta macro infraestructura totalment innecessària no han desaparegut. Més probable és que els partits polítics que es van oposar al projecte hagin decidit continuar el seu joc i fer conformar la població amb un soterrament. Nosaltres, però, no ens podem conformar. Si bé el resultat visible, fins ara, només ha estat l'aturada temporal de les obres, els diferents col·lectius que s'han oposat al projecte han tret a la llum pública el model energètic que tenim i, en certa manera, el debat sobre quin seria el model desitjable, cadascun amb les seves visions. Ara toca continuar i no rendir-se. Cal continuar amb les resistències, el debat del que volem i la posada en marxa d'alternatives. Perquè, si no, correm el perill de fer certa la dita que diu que *l'única lluita que es perd és la que s'abandona*.

. PENSEM, DONCS EXISTIM

7J, unes eleccions a la mexicana

Roger Rovira
directa@setmanaridirecta.info

Sabiem que, a l'Estat espanyol, hi passen coses. Els judicis dubtosos, la brutalitat policial, els seguiments il·legals de persones sospitoses (sinònim d'activista en l'argot policial), la tortura. Simplement hi són. D'una manera permanent, selectiva, encara que no sistemàtica. Però, fins ara, gaudíem -o això creïem- d'un sistema de comptabilitat de vots envejable per la seva transparència. Si no fos així, tres dies després de l'atemptat d'Atocha, els que tenien el control de la Moncloa no haguessin perdut les eleccions. Malgrat tot, cal recordar els vots *postmortem* a Galícia i Ses Illes a favor del PP, o el sistema de repartiment d'escons, que ens condemna al bipartidisme oficial d'altres èpoques. Però això ja és una altra història. Ara parlem d'una tupinada, d'unes eleccions a la mexicana.

Podria comparar les eleccions amb molts altres països i molt més propers al mapa, però Mèxic és un país que ha signat acords estratègics amb la UE que s'han iniciat al mateix temps que, al sud del país, a Acteal, es produïa una de les massacres més terribles que es recorden en aquelles contrades -per la claríssima implicació de l'Estat- per la brutalitat amb què es van acarnissar els paramilitars i pel nombre de persones assassinades (45 dones, infants, ancians i malalts). Aquests acords inclouen una clàusula democràtica que els supedita al respecte als drets humans. No és broma. El que no sabem és si aquesta clàusula també s'aplica a la inversa i Mèxic tutela els recomptes de vots, per exemple, a l'Estat espanyol. Si és així, val a dir que estan prenent bona nota de l'exemple mexicà. O dels exemples. El 1988, Carlos Salinas estava perdent les eleccions quan va marxar la llum. Hores després, el

sistema restablert el feia vencedor i li donava via lliure per signar el Tractat de Lliure Comerç amb el Canadà i els Estats Units. El 2006, l'actual president Felipe Calderón va guanyar unes eleccions en què van aparèixer urnes profanades i urnes abocades als contenidors de la brossa i va obrir definitivament la porta del govern al narcotràfic i a la militarització del país. Ara, l'any 2009, i en aquesta banda de l'Atlàntic, el POSI -segons el Ministeri d'Interior- arrasa a uns quants pobles *abertzales*, on Iniciativa Internacionalista no treu més vots que el partit de la veïna -tot i que les actes electorals diguin el contrari. Es denega l'accés a les butlletes dels vots nuls als representants d'II, es comprova que arreu on hi ha hagut recompte apareixen vots amagats. I aquí no ha passat res. Almenys si faig cas dels principals mitjans de comunicació i obvio com silencièn l'escàndol.

. COM S'HA FET

Aquesta setmana donem la benvinguda a una nova corresponsalia de la DIRECTA, la del Barcelonès Nord. Aquesta corresponsalia intentarà abraçar Gramenet del Besòs, Badalona, i Sant Adrià de Besòs. Tres persones del Barcelonès Nord es van incorporar al col·lectiu a l'assemblea general que vam fer aquest dissabte 13 de juny i els podreu trobar al correu electrònic barcelonesnord@setmanaridirecta.info. Vinga ànims companys! Benvinguts al ritme setmanal.

D'altra banda, des de la redacció i des de la corresponsalia de Girona també enviem una fortíssima abraçada al company Ivan que, de mica en mica, surt d'un petit entrebanc de salut.

Fins la setmana que ve!

Fe d'errades:

- El títol de la columna de l'Observatori dels mitjans de la setmana passada deia: "Un conflicte de drets cap a TV3 a les Illes" i hauria d'haver estat: "Un conflicte de drets cap a TV3 a les Illes" (capa, del verb capar, o sigui, castrar).
- L'autor del reportatge fotogràfic de les pàgines centrals de la setmana passada, titulat "Mirades al Pakistan", és Diego Ibarra i no Eduardo Díaz.

Qui Som

REDACCIÓ	COMPAGNACIÓ
De dalt a baix Manel Ros	Roger Costa
Impressions Laia Alsina i Lèlia Becana Així està el pati Jesús Rodríguez i Sergi Picazo Roda el món Laia Gordi Observatori dels mitjans Enric Borràs i Abelló Expressions Gemma Garcia, Roger Palà i Estel Barbé Serra La graella Redacció Barcelona La indirecta Oriol Andrés	CORRECCIÓ I EDICIÓ
FOTOGRAFIA	Col·lectiu <i>l'asterisc</i>
Albert Garcia i Eloy de Mateo	PUBLICITAT
IL·LUSTRACIÓ	Tània Miró
Xavier Blasco Piñol	DISTRIBUCIÓ
	Xavi Camós
	SUBSCRIPCIONS
	Nora Miralles
	ADMINISTRACIÓ
	Jordi Raymond
	DIFUSIÓ
	Blai Lindström

Corresponsalies

BAIX LLOBREGAT: baixllobregat@setmanaridirecta.info
BERGUEDA: bergueda@setmanaridirecta.info
BARCELONÈS NORD: barcelonesnord@setmanaridirecta.info
EL CAMP: elcamp@setmanaridirecta.info
GIRONA: girona@setmanaridirecta.info
MANRESA: manresa@setmanaridirecta.info
MARESME: maresme@setmanaridirecta.info
MENORCA: menorca@setmanaridirecta.info
OSONA: osona@setmanaridirecta.info
SABADELL: sabadell@setmanaridirecta.info
SOLSONÈS: solsones@setmanaridirecta.info
TERRASSA: terrassa@setmanaridirecta.info
TERRES DE PONENT: terresponent@setmanaridirecta.info
VALLÈS ORIENTAL: granollers@setmanaridirecta.info

. EL RACÓ IL·LUSTRAT

IRAN: Victòria electoral de Mahmoud Ahmadinejad

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits (ADSL)
 Dipòsit Legal: GI-1528-2005
 C. Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902 L'Hospitalet de Llobregat
www.setmanaridirecta.info
directa@setmanaridirecta.info
 Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de la Directa:
redaccio@setmanaridirecta.info
fotografiadirecta@gmail.com
il·lustracio@gmail.com
subscripcio@setmanaridirecta.info
distribucio@setmanaridirecta.info
publicitat@setmanaridirecta.info

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

- RECONeixEMENT. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el licenciadador.
- NO COMERCIAL. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.
- SENSE OBRES DERIVADES. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

- Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

- Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, Califòrnia 94305, USA

, de dalt a baix

> Durant els anys del boom immobiliari, les entitats bancàries van oferir tot un ventall de facilitats per contractar hipotèques. Amb la pujada de l'euríbor i l'augment de l'atur, moltes famílies s'han vist ofegades per les quotes i han perdut casa seva i, en la majoria dels casos, s'han endeutat amb el banc. Clàusules abusives, avales creuats i ofertes trampa són algunes de les irregularitats que estan detectant les diverses plataformes d'afectats per les hipotèques, organitzades per buscar solucions reals. Per l'associació Sostre Cívica, la solució passa per un habitatge no especulatiu, basat en Models de Cooperatives d'Us.

HABITATGE · PREVISIONS DEL CONSELL GENERAL DEL PODER JUDICIAL A L'ESTAT ESPANYOL

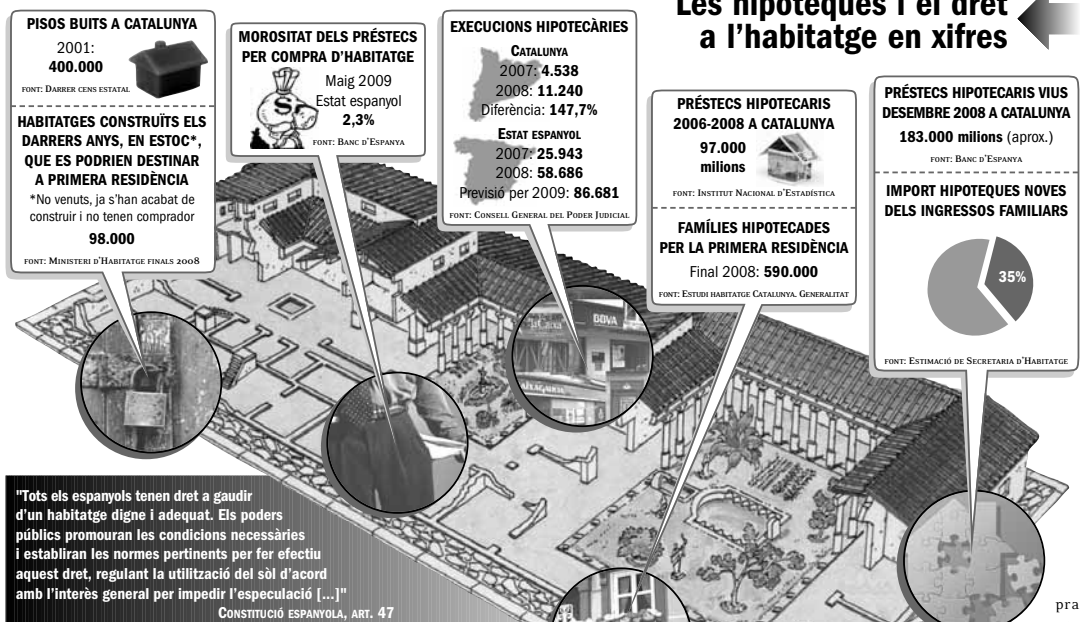
Més de 80.000 famílies hipotecades perdran casa seva durant el 2009

Gemma Garcia Fàbrega
redaccio@setmanaridirecta.info

El cap de setmana del 13 i 14 de juny es va celebrar el primer saló Low Cost immobiliari a Barcelona. Entre els expositors, no només s'hi trobaven immobiliàries, sinó també entitats bancàries com Caixa Catalunya, Caixa Sabadell i Caixa Tarragona, disposades a vendre els pisos de molta gent que no ha pogut continuar pagant les quotes de la hipoteca. Durant el 2008, 590.000 famílies es van hipotecar a Catalunya. De totes elles, segons el Consell General del Poder Judicial, 11.240 van perdre casa seva. Les previsions pel 2009 apunten 86.681 execucions hipotecàries a l'Estat espanyol, un 194% més respecte el 2007.

"La hipoteca es converteix en un mecanisme d'expulsió d'immigrants"

Són diversos els factors que han conduït al sobreendeutament de tantes famílies que van aconseguir crèdits sense traves. L'augment dels interessos hipotecaris -amb la pujada de l'euríbor- i el creixement de l'atur han estat claus. La relatora de l'ONU, Raquel Rolnik, a l'informe anual sobre el dret a l'habitatge, denunciava que "davant la manca de polítiques públiques, la gent es va veure obligada a acceptar el sobreendeutament com a única manera d'accedir a un habitatge". El sector més afectat és aquell que va contractar hipotèques a partir de 2006, moment àlgid del boom hipotecari, segons Ada

Colau, membre de l'Observatori DESC i de l'Assemblea d'Afectats per les Hipotèques, i "especialment, els milers de persones que s'han quedat a l'atur". Des de l'Assemblea també han constatat que la hipoteca s'està convertint en un mecanisme indirecte d'expulsió d'immigrants. Ada Colau denuncia que els bancs "estan organitzant el reclament de deute als països d'origen -especialment a l'Amèrica Llatina-, ja sigui a través de les mateixes filials d'entitats

com Santander i BBVA, o a través de la venda del deute a empreses nacionals que s'ocupen de perseguir als deutors".

En tota aquesta trama, hi han intervingut immobiliàries, entitats bancàries i els anomenats *xiringuitos financers*, intermediaris per la recerca de crèdits. Rafa Mayoral, advocat de la cooperativa Kinema -que assessora els afectats de la Conadee, Coordinadora Nacional d'Equatorians-, assegura que les administracions públiques, que

haurien d'haver vetllat pels interessos dels hipotecats i per l'interès general, es troben a la darrera baula. Durant els anys del boom immobiliari s'han pogut dur a terme sobretaxacions de pisos, és a dir, fixar una valoració i una garantia hipotecària per sobre del preu de com-

pra venuda i, d'aquesta manera, augmentar el deute contractat. També abunden els casos d'avales creuats entre familiars, cogneguts o desconeguts. En aquesta operació, la mateixa immobiliària, *xiringuito* o entitat bancària s'encarregava de posar en contacte els clients i de fer les transaccions simultàniament abans que conessin al Cribre, base de dades on figuren els historials d'endeutament. Mayoral explica que el requeriment de pagament als avaladors no s'està fent efectiu perquè ambdues parts es troben en una situació d'endeutament. Kinema considera que existeixen molts indicis d'estafa i ha posat aquesta situació en coneixement del Banc d'Espanya.

El Govern espanyol ha respost amb la posada en marxa de la coneguda com a moratòria ICO, molt criticada per les diverses plataformes d'afectats. Aquesta mesura permet l'ajornament temporal del 50% de l'import de la quota hipotecària durant dos anys, però només a les persones titulars d'una hipoteca de fins a 170.000 euros formalitzada abans de l'1 de setembre de 2008, gent aturada i persones que no es trobin en situació morosa. Les persones que s'han pogut acollir al pla no arriben al centenar, ja que la majoria de contractes d'hipoteca superen els 170.000 euros. Segons l'Organització de Consumidors i Usuaris, el sector xifra el cost mitjà d'un pis a l'Estat espanyol en uns 260.000 euros.

ENTREVISTA · AMAYA OLIVAS, JUTGESSA, COL-LABORADORA DE L'OBSERVATORI DESC

"Que la legislació no permeti conèixer les raons d'impagament pot vulnerar preceptes constitucionals"

Hi ha elements d'inconstitucionalitat en l'execució hipotecària?

El problema que resideix en la regulació actual de la LEC (llei d'enjudiciament civil) és que no permet que el deutor al·legui els motius que l'han portat a incomplir el pagament de les quotes (o fins i tot només alguna d'elles, ja que els bancs solen pactar la possibilitat al seu favor del venciment anticipat enfront l'incompliment parcial). Només es permeten dos motius d'oposició: l'extinció de la garantia o obligació garantida i l'error en la determinació de la quantitat exigible. Que la legislació no permeti entrar a conèixer les raons de l'impagament

per determinar si hi ha hagut o no un vertader incompliment -quan, a més, en molts casos, el contracte de préstec pot haver estat pactat amb condicions abusives- pot vulnerar preceptes constitucionals tan importants com els que garanteixen el dret a la tutela judicial efectiva, el dret a la igualtat processal, el dret a l'habitatge digne i la prohibició d'arbitrarietat en l'actuació dels poders públics.

Molts desnonats arrossegueu el deute. Què és necessari per evitar-ho?

És una qüestió complexa, ja que farien falta múltiples reformes, però es podria apuntar, per una banda, la necessària corresponsabilitat legal que resi-

deix en les entitats financeres, que sobrevaloren l'habitatge a la seva conveniència per pactar un préstec, de manera que el desajust entre aquell moment i el tipus pel qual ara surt a subhasta el pis no pot recaure unilateralment sobre el deutor per perjudicar encara més la seva situació. Per altra banda, la proposició de llei sobre el dret a l'habitatge presentada per Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya Verds conté una alternativa molt més raonable que l'actual legislació, ja que possibilita la dació en pagament de i establir que el tipus de l'adjudicació en el cas de l'habitatge de protecció oficial mai podrà superar el valor del

protegit, que haurà de destinar-se a la necessitat d'habitatge d'una persona. **A Europa hi ha legislacions més protectores amb l'hipotecat?** Diversos països contemporen les situacions de sobreendeutament dels particulars, a diferència de l'Estat espanyol, on la llei concursal regula la insolvència de forma de persones jurídiques i físiques atorgant avantatges a les primeres. A Alemanya existeix un procediment que es caracteritza per la seva agilitat i que permet l'alliberament dels deutes en cas de crisi aguda i bona fe del deutor, com a França, on tens la possibilitat de renegociar i, en el seu cas, extingir els deutes.

, de dalt a baix

HABITATGE · DES DE L'1 DE JUNY, PROP DE 70 FAMÍLIES FAN VAGA D'USUÀRIES DE BANCOS I CAIXES

Hipotecades reclamen aturar els desnonaments i un canvi de normativa

Gemma Garcia
redaccio@setmanaridirecta.info

Es reuneixen cada quinze dies al Centre Social Magdalenes de Barcelona, són de diverses edats i han nascut a diversos indrets, però totes tenen en comú haver demanat una hipoteca que ara no poden pagar. De les més de 200 persones que s'han apropiat a l'Assemblea d'Afectats per les Hipotecades, algunes ja han estat desnonades i lluiten per

aconseguir la dació en pagament, d'altres tenen notificació d'execució hipotecària i intenten evitar que se'ls subhasti l'habitatge i moltes estan detectant clàusules abusives en els seus contractes hipotecaris. Molts casos es repeteixen i l'experiència d'una persona ajuda l'altra. A més, actualment, l'Assemblea ja disposa d'assessoria legal i, d'aquí poc, es volen constituir com a associació jurídica per tenir més força. Davant les lleis vigents i les mesures que ofereixen les

institucions -que no consideren solucions reals-, exigeixen que s'aturin els desnonaments fins que es trobi una solució, l'accés a justícia gratuïta, regular la dació en pagament perquè el deute quedi liquidat amb la subhasta de l'habitatge i la conversió del parc d'habitatges hipotecats de primera residència en parc públic de lloguer social.

Ahorcados por las Hipotecas a Madrid, la Asociación en Defensa de los Hipotecados de Riesgo a Málaga, o

l'Assemblea d'Afectats a Badia del Vallès són altres organitzacions sorgides arreu de l'Estat espanyol arran de l'augment de persones ofegades per la hipoteca, que ofereixen un punt de trobada per dignificar la lluita i exigir solucions. A Badia, hi ha 70 famílies que, l'1 de juny, van iniciar una vaga d'usuàries de bancs i caixes per reclamar diàleg i aconseguir, entre d'altres mesures, una revisió immediata dels contractes hipotecaris que permeti l'establiment de quotes mensuals as-

sumibles. De moment, l'únic que ofereixen les entitats a aquestes famílies és allargar la hipoteca amb sobreendeutament, una mesura que segons el David, tan sols comporta "pa per avui i fam per demà". "Hi ha famílies a l'atur que reben 400 euros d'ajuda i han de pagar-ne 1.000 d'hipoteca", assegura.

A continuació quatre persones de l'Assemblea d'Afectats per les Hipotecades de Barcelona denuncien el seu cas.

"Certs bancs han fet hipoteques fraudulentas"

SEGUNDO ZAPATA Préstec: 263.000 euros a 40 anys (2007)
Entitat: Caja Mediterráneo (CAM) Quota de 1.100 euros/mes

El cas de Segundo podria obrir una escletxa judicial d'esperança per totes aquelles persones ofegades per la hipoteca. El seu pis es va posar a subhasta pública el dia 14 de gener, però no va sortir cap comprador pel 100% del valor de taxació i el banc va sol·licitar l'adjudicació del 50% del bé, fet que el deixava amb un deute de 148.000 euros. El 17 d'abril, el jutge va sol·licitar al banc que es pronunciés en un termini de cinc dies sobre si la diferència quedava a càrrec del deutor i especificava que, en cas de no ser així, entendria que el pis s'havia adjudicat pel 100% de la taxació. "Com que el banc ha esgotat el termini, entenc que no tinc deute", explica amb prudència en Se-

ADRIA

gundo. En el moment de signar la hipoteca, el 2007, el seu fill tan sols disposava del resguard de renovació de permís de treball, que finalment no van concedir-li. Al mateix temps, Segundo es va quedar a

l'atur. Malgrat tot, creu que si l'Assemblea es manté organitzada i busca estratègies, com "arribar a comprovar que certs bancs han fet hipoteques fraudulentas", tindran una gran capacitat de denúncia.

"He après molt sobre els meus drets"

GRACIELA MÉNDEZ Préstec: 266.000 euros a 30 anys (2006)
Entitat: BBVA Quota inicial: 651 euros/mensual. Actualment: 1.445 euros.

La Graciela està preparada per abandonar casa seva. Ha trobat un pis de lloguer per viure amb el seu marit i els seus tres fills. Des del dia que va rebre la notificació d'execució hipotecària ha passat poc més d'un mes i mig i, durant aquest període, ha sol·licitat al banc que accepti una dació en pagament, és a dir, saldar el deute amb la subhasta del pis (sigui quin sigui el preu de venda). Fa un parell de setmanes, el banc va contactar amb ella per dir-li que s'estaven mirant el cas i que hi havia possibilitats que l'acceptessin. Amb un préstec personal, la Graciela assegura que podria pagar els mesos endarrerits, que van començar amb la pujada de l'euro i el tancament a l'empresa on tre-

DAVID DATZIRA

ballava, que va deixar de pagar els treballadors sense acomiadar-los.

Tot i que -segons la Graciela- l'Assemblea d'Afectats no ens aporta solucions màgiques, podem compartir amb

gent que entén el que t'està passant, és un alleugeriment molt gran. I afegeix: Jo he après moltes coses sobre els meus drets i per on puc pressionar i ara tenc assessorament legal. És una via per trobar recursos.

"Ara entenc que les entitats ens han manipulat"

LUISA ANDRANGO Préstec: 260.000 euros a 40 anys (2007)
Entitat: Caixa Tarragona Quota inicial: 1.100 euros/mes. Actualment: 1.800 euros.

Quan la Luisa i el seu marit van anar a demanar una hipoteca a Caixa de Tarragona, l'entitat va comentar-los que necessitaven un avalador, però que ells mateixos l'aconseguïen. Alhora, el marit de la Luisa es va convertir en avalador del seu avalador, que ha perdut casa seva i s'ha quedat amb un deute de 100.000 euros. Quan se'ls va disparar la quota de la hipoteca, la Luisa i la seva família van anar a negociar amb l'entitat i aquesta els "va proposar un préstec nou de 60.000 euros per cobrir els endarreriments", assegura. Durant un any, la quota mensual seria de 850 euros, però després, el nou deute se sumava a tot el que quedava de la hipote-

CRISTINA GONZÁLEZ

ca i subjecte a l'euro. En el seu moment, "també ens ho van posar molt fàcil per signar la hipoteca; el meu marit no tenia ni contracte fix. Si haguéssim sabut que ens esperava, no hauríem comprat el pis", la-

menta la Luisa. "Quan vaig anar a firmar no en tenia ni idea" però, des que participa a l'Assemblea, "entenc que els bancs ens han manipulat. Com diu el nostre advocat, ens han robat a plena llum".

"Em vaig endarrerir en un pagament i em van enjudiciar"

LOURDES RAMÍREZ Préstec: 185.000 euros a (2005)
Entitat: Caixa de Pensions Quota inicial: 600 euros/mes. Actualment: 1.200 euros.

"Fa un any i mig, em vaig endarrerir en un pagament de la hipoteca i em van enjudiciar". La Lourdes va trigar uns dies més del compte a fer l'ingrés i assegura que, aleshores, li van congelar la quota ingressada i van enviar-li un burofax on li exigien que pagués la totalitat del pis o li subhastarien. Malgrat els intents reiterats de parlar amb el director de l'oficina, no van permetre-li fer cap ingrés, situació que la va empènyer a interposar denúncia al jutjat. "M'han tractat molt malament", assegura. El director del banc "va arribar a dir-me que com m'havia atrevit a denunciar-ho i que això ho pagaria". Quan va signar la seva hipoteca, la Lourdes recorda

DAVID DATZIRA

que "els bancs et deien que arreglarien la taxació, l'inflaven, t'oferien demanar més diners per moblar (...) Ara penses, tant debò no ho hagués fet". Els bancs "et fan sentir que estàs sola", però entrar a formar part de l'Assemblea "et genera ga-

nes de lluitar". La Lourdes ha sol·licitat al banc la dació en pagament i li han comunicat que la proposta està aprovada. Fa tres mesos que espera i no es confia: "Conec gent que ha estat cinc mesos esperant i, després, li han dit que no".

ENTREVISTA · RAUL ROBERT, MEMBRE DE L'ASSOCIACIÓ SOSTRE CÍVIC

“El sòl a mans privades i una casa de propietat és el caldo de cultiu per l'especulació”

L'accés a l'habitatge és un dret recollit a la Constitució espanyola. Tot i així, la impossibilitat o dificultat per accedir-hi i els efectes que té en les economies domèstiques s'han evidenciat en els darrers anys. Més enllà de la dicotomia lloguer o compra-venda, existeixen altres camins d'accés a l'habitatge. Els models de cooperatives d'ús pretenen convertir-lo en un dret assequible, no especulatiu i de propietat col·lectiva a través d'un lloguer tou. Mentre als països escandinaus aquest model té una llarga trajectòria, a Catalunya fa pocs anys que es va donar a conèixer a través de l'Associació Sostre Cívic. Raül Robert, membre de l'entitat, coneix de primera mà el seu funcionament i assegura que, a Dinamarca, “ja existeixen 500 sostres cívics”.

Gemma Garcia
redaccio@setmanaridirecta.info

Sostre Cívic confirma un model que ja existeix a Europa?

Sí. Les maneres d'accedir a l'habitatge a Europa i arreu del món són bastant diverses. Aquí coneixem el lloguer i la compra-venda, però n'hi ha d'altres que han existit en altres èpoques de manera més usual, com la masoveria urbana -basada en l'intercanvi- i moltes altres que existeixen de manera massiva a d'altres països. Els habitatges amb dret d'ús en què es basa Sostre Cívic en són un exemple.

Garanteix l'accés a l'habitatge?

Per començar, planteja l'habitatge com un bé d'ús no especulatiu. *Bé d'ús* perquè és teu mentre l'uses i, com a cooperativista, tens un dret que és indefinit en el temps i està tipificat pel Codi Civil. *No especulatiu* perquè ni es compra ni es ven individualment, és la cooperativa la que decideix on va i en quines condicions. Entenem que un habitatge ha de ser assequible i no pot succeir com amb els pisos de protecció oficial, habitatges construïts amb diner públic que, tan bon punt s'assignen a determinades persones, es poden vendre a qualsevol preu.

Per què s'ha tendit a la compra-venda?

Tant l'administració com els actors que fan habitatge -sector immobiliari privat, sindicats o fundacions- no han estat interessats a diversificar l'accés a l'habitatge. Altres països europeus, també capitalistes, tenen unes polítiques flexibles que s'adapten a la realitat i no se centren a produir plusvàlues. L'accés a l'habitatge s'ha de diversificar, s'ha de ser flexible i pragmàtic en relació a les tipologies d'accés, la construcció d'habitatges i les formes de viure. A Copenhaguen, els habitatges de dret

ELOI DE MATEO

d'ús -coneguts com a Andel- són més d'un 25% del parc d'habitatges.

Precisament, el danès és el vostre model de referència...

Vam estudiar diferents models i els que s'assemblen més al que nosaltres proposem és el danès i l'alemany. Porten més de noranta anys funcionant.

Quina és la història de l'accés a l'habitatge a l'Estat espanyol?

Abans de la República, el lloguer era la forma d'accés a l'habitatge. Durant la

“Bé d'ús' vol dir que és teu mentre l'uses, però és la cooperativa qui decideix on va i en quines condicions”

República, el sòl era públic i no tenia un cost econòmic molt elevat. Amb el Franquisme, el sòl va passar a mans privades. Un dels problemes que té Catalunya i l'Estat espanyol és que tot el sòl està privatitzat i generar sòl públic és costós. A més, durant la dictadura, un dels lemes de Franco era: cadascú amb un sis-cents i una casa. El sòl a mans privades i una casa de propietat

a través d'una hipoteca és el caldo de cultiu perfecte per donar pas a l'especulació i a grans acumulacions de capital. La gent està disposada a pagar dues o tres vegades el que val l'habitatge a través d'una hipoteca perquè l'alternativa és un lloguer regit per la Llei d'Arrendaments Urbans (LAU), que estableix cinc anys després dels quals el lloguer pot pujar el que sigui. Ara tot just comença desgravar fiscalment igual el lloguer que la propietat. Als països europeus fa la tira d'anys que es desgrava el lloguer i es penalitza la propietat. Aquí, tot el caminet ha estat fet perquè vagis a parar a un habitatge de propietat a través d'una hipoteca individual.

Els models de cooperatives d'ús també tenen en compte el medi ambient?

Sí. Alguns havíem treballat en projectes europeus d'habitatge i sabíem que la màxima innovació mediambiental i tecnològica en construcció es feia des d'aquestes cooperatives. A partir del moment que disposes de l'habitatge indefinidament, els costos es poden prorratejar. És un factor rellevant perquè, un cop s'ha construït, hi ha coses que no es poden canviar. La gestió del consum energètic també és molt important i pot ser eficient i sostenible quan les instal·lacions són centralitzades i es compten els cabals. Tot això és més fàcil si hi ha una propietat col·lectiva.

La propietat col·lectiva també fomenta altres tipus de relació...

El model que promovem té potencials ecològics, econòmics i socials en funció de la voluntat i l'elecció del grup. El model hi dona peua, ja que ofereix la possibilitat de compartir espais, però després hi ha diversos resultats. A Alemanya, per exemple, hi ha cooperatives d'habitatge de vegetarians i hi ha cooperatives sense dinàmiques específicament comunitàries. Això sí,

“Amb la propietat col·lectiva, la societat s'organitza per si mateixa, té una força emancipadora”

amb aquest model, la societat s'organitza per si mateixa, té una força emancipadora.

Vosaltres, sobretot, heu elaborat projectes de construcció nova, els pisos i cases buides són objectius per Sostre Cívic?

El de Sostre Cívic no és un projecte de construcció, és un model més social o pedagògic. Com l'Andel a Dinamarca,

parlem d'habitatge nou, rehabilitació o conversió. Ara estem fent converses amb l'Ajuntament de Mataró per transformar habitatges destinats a la compra-venda -que s'han quedat en estoc o en construcció-, en cooperatives de cessió d'ús. Rehabilitar és el més interessant, però majoritàriament són habitatges que es troben en centres de ciutat, punts calents d'especulació.

A efectes pràctics, sempre treballem amb sòl públic?

No. L'assessorament al projecte Masia Cal Cases i a una altra és sòl privat. Però, en general, tenim uns *handicaps*, una realitat legislativa i econòmica diferent d'Alemanya o Dinamarca, que ens dificulta treballar amb sòl públic. A Dinamarca no s'especula amb el sòl, en canvi, aquí, com que l'habitatge és un bé econòmic 100%, el que val un sòl és l'expectativa de guany que tens.

Creus que la crisi pot generar la necessitat de canviar la manera de gestionar l'habitatge?

És el moment idoni per fer aquests canvis, però la timidesa i la capacitat estan subjectes al que hi havia abans. Hi ha d'haver una voluntat dels partits polítics per fer uns regles de joc mínimament diferents. No pot ser que, en l'habitatge, hi hagi uns marges de benefici del 30, el 40 o el 50%.

, impressions

Albert Sales i Campos · Professor del Departament de Ciències Polítiques de la UPF i coordinador de la Campanya Roba Neta a SETEM-Catalunya
opinio@setmanaridirecta.info

Carta oberta als nous diputats del Parlament Europeu

Benvolguts i benvolgudes, Poc a poc gent millor que vostès coneix com s'ha transformat la realitat quotidiana de la ciutat de Brussel·les en les darreres dècades. A banda de l'increment de càrrecs polítics i de funcionaris de les institucions europees, ha proliferat una nova casta professional dedicada en cos i ànima a explicar a les persones amb poder de decisió quines són les polítiques que s'han de dur a terme per garantir el bon funcionament de la vida econòmica i social d'Europa. A finals de l'any passat, algunes fonts censaven en 15.000 el nombre de *lobbyistes* professionals que, amb refinada educació i cortesia, desenvolupaven la noble tasca de mantenir-los informats i informades per a que no cometin cap descuit que suposi enfadar les grans corporacions que els hi paguen el sou.

No falten experts, acadèmics, ONG i d'altres organitzacions de la societat civil que es queixin de l'opacitat dels processos de decisió de la UE. Malgrat que tampoc falten veus optimistes que manifestin el contrari, el cert és que els ciutadans i ciutadanes d'Europa demostren sentir-se força lluny d'un Parlament de 785 diputats i diputades que forma part del poder legislatiu de la UE però que, a la pràctica, està supeditat a les voluntats dels estats membres.

Com que no m'agradaria perdre'm divagant sobre la idoneïtat democràtica de l'arquitectura institucional europea, prefereixo exposar directament la meua preocupació pel fet que la fredor que la ciutadania mostra cap al Parlament i la Comissió és directament proporcional a la proximitat existent entre les grans empreses transnacionals i les esmentades institucions. Per descomptat, gran part de la culpa la tenim els propis votants: a nosaltres només se'n demana que un cop

cada cinc anys dipositem el nostre vot en una urna i no tenim esma per fer-ho, però les empreses, en canvi, estan disposades a pagar quantitats gens despreciables per tenir una colla d'individus treballant per vetllar pel "bon funcionament" de la UE. El més probable és que aquesta asimetria sigui resultat d'un senzill càlcul: els potencials beneficis de la

participació individual a les eleccions europees és irrisori al costat dels rendiments que poden obtenir els grups empresarials d'unes polítiques públiques orientades a afavorir les seves butxaques. No és d'estranyar, per posar un exemple, que l'European Alliance for Access to Safe Medicines (EAASM) es prengués la molèstia d'organitzar una

recepció al Parlament Europeu per presentar un estudi sobre "l'amenaça de les farmàcies *on-line*". No voldria dubtar del compromís de l'EAASM amb la salut de la ciutadania, però si alguna cosa posen en risc les farmàcies *on-line* són els beneficis de la poderosa indústria farmacèutica oferint productes genèrics a través de la xarxa. El que l'EAASM va intentar amagar és que el seu finançament prové, majoritàriament, de Bayer-Schering, Boehringer Ingelheim, Eli Lilly, Johnson & Johnson, Pfizer i Wyeth. També té la seva lògica econòmica que la International Air Transport Association (IATA) s'hagi esforçat a divulgar que el transit aeri només és responsable del 2% de les emissions de CO₂ a l'atmosfera obviat que la xifra és de 1992, que els avions emeten altres gasos d'efecte hivernacle, que hi ha efectes indirectes

International Association of Business and Parliament, una organització que, a canvi d'una quota de 15.000 euros anuals, ofereix als seus membres grans oportunitats per mantenir trobades i per intercanviar impressions amb els parlamentaris. Entre aquestes oportunitats destaca el programa d'estades en empreses a través del qual els diputats i diputades poden passar una setmana coneixent a fons una corporació. La IABP afirma que les seves activitats estan regides per la transparència i l'honestat i que no pretén exercir com a grup de pressió. Em pregunto llavors amb quina finalitat l'IABP va convidar els participants en la cimera UE-Amèrica Llatina (celebrada el maig de 2008 a Perú) a visitar les oficines locals de Telefónica, BBVA, BP i SUEZ. Les quatre empreses tenen comú dues coses: totes quatre són membres de l'IABP i les quatre porten alguns anys rebent fortes crítiques pels abusos que estan cometent a Amèrica Llatina.

Ara que iniciem un nou mandat, aprofito per expressar-los la meua preocupació per la capacitat d'aquests lobbys d'impulsar polítiques que optimitzin els beneficis a les grans empreses transnacionals. Si tenim en compte que en la majoria de les ocasions la política i l'economia no són jocs de suma zero, cada cop que aquestes corporacions s'apunten una victòria tremolo pensant quines seran les repercussions per a la ciutadania europea i per als pobles dels països patidors de les polítiques industrials i comercials europees. M'agradaria saber si pensen impulsar alguna mesura per lluitar contra la "lobbycràcia" o si, al contrari, pensen seguir donant preferència a les demandes d'aquells que disposen de més diners a fer-se escoltar. Espero amb impaciència les seves respostes.

PERE TUBERT JUHÉ

M'agradaria saber si pensen impulsar alguna mesura per lluitar contra la 'lobbycràcia'

provocats per les emissions a gran alçada i que informes independents asseguruen que l'aviació és responsable d'entre el 3 i el 7% de l'escalfament global (2005). La IATA, que agrupa entre d'altres a Lufthansa, British Airways i Air France, ha mantingut una agressiva campanya de pressió i ha aconseguit que la UE "imposi" un ridícul retall de l'emissió de gasos hivernacle del 3 al 5% a partir del 2012 i que s'eximeixi a les línies aèries de pagar un 85% dels drets d'emissió de CO₂.

D'entre tots els grups de pressió, mereix un especial esment la

Ferran Dalmau · Militant de la CUP de Lleida

opinio@setmanaridirecta.info

Perquè no caiguin en l'oblit

El propassat 2 de juny, la sala Alfred Perenya de l'Institut Municipal d'Acció Cultural de Lleida acollia un emotiu i sentit acte d'homenatge a un d'aquells ciutadans a qui, malauradament, les noves generacions d'independentistes no hem tingut mai la sort de conèixer en vida.

És per això que els organitzadors de l'acte, la CUP, reguèrem que calia, almenys, que els més joves en coneguessin la trajectòria i que els més grans no

l'oblidessin. Sembla ser que Joan Culleré i Ibars era un home menut i esprimassat, un bon home que patí com tants d'altres el tràngol de l'exili, la duresa dels camps de concentració, la participació en l'heroica lluita contra el nazisme i, més tard, la soferta resistència antifranquista. Sembla ser també que mai cercà cap prebenda de la seva abnegada militància independentista, primer a Estat Català i més tard al Front Nacional de Catalunya, organització de la que aquest any se'n complex el 70

Lesquerra independentista catalana tenim el deure moral de recordar-los i de mantindre'n viu el record

aniversari i de la qual ell en fou, a la nostra ciutat, el principal dirigent i un autèntic referent, tant dins com fora.

Sembla ser també, que l'efemèride de l'aniversari del naixement d'aquesta organització de resistents, ara fa set dècades, malgrat ens governin les "esqueres", als manaires i als ideòlegs sectaris i partidistes de memorials democràtics *psucaires*, els passarà del tot desaperebuda novament, i que la seva memòria, la dels lluitadors independentistes que

s'enfrontaren amb tots els mitjans al seu abast al règim franquista i a l'ocupació espanyola, seguirà sense ser explicada i rescatada. Però tot això no passarà amb el nostre consentiment. Nosaltres ja fa temps que hem decidit que l'esquerra independentista catalana, com a hereva política d'aquella organització i de la tasca heroica d'aquells homes i dones compromesos amb el seu temps, la seva classe i el seu país, tenim el deure moral de recordar-los i de mantindre'n viu el record.

Andrés Chirinos · Antropòleg
opinio@setmanaridirecta.info

El Perú no avança, a Bagua hi ha matança*

És matar, una manera d'avançar? Es pot reduir la pobresa matant els pobres? Sembla ser que al govern no li preocupa cap d'aquestes preguntes i segueix absorbent en la seva campanya milionària. Domina el Congrés, bona part de la premsa i se sent plenament satisfet de totes les seves actuacions. Llença grans campanyes publicitàries alhora que llença bombes i bales sobre la població més pobre del Perú.

Un cop més, i com ja és costum des de fa 500 anys, el govern del Perú ha respost de la única manera que sap als reclams indígenes: matant.

En aquesta ocasió, a més, s'ha comptat amb el suport d'un bon grup de congressistes de la República que, s'han burlat descaradament dels reclams indígenes. Aquesta és, en resum, la història breu de 50 dies de demandes pacífiques que ha acabat esdevenint una repressió tacada de sang.

Hi ha indígenes morts i policies morts. Mentre escric aquestes paraules, el Govern afirma que hi ha 11 policies morts i "només" 3 indígenes. No els crec. Alhora llegeixo una notícia de Bagua que afirma que estan "desapareixent" els cadàvers dels indígenes. Si això s'arriba a confirmar, només aquest fet ja seria mereixedor d'una convocatòria urgent d'eleccions anticipades, a més de les responsabilitats penals corresponents.

És a dir, quina mena de govern seria aquell que ordena l'assassinat d'indígenes, n'amaga els cadàvers, i que, finalment, llança una campanya mediàtica en protesta de la matança de policies, alhora que diu que "només" hi ha tres indígenes morts? Aquest pot ser un govern de delinqüents, un govern d'assassins, però el que no pot ser mai és que un govern democràtic actuï així. Volem saber la veritat, com més aviat millor, però no ens cansarem de buscar-la. El nivell de manipulació és tan impressionant que confesso estar atemorit que el Govern hagi previst d'efectuar altres accions armades amb morts i matances i que

al seu costat, els fets d'avui es vegin com a *menors*. El temor és per la situació en què es troba l'estació 6 de Pretroperú.

Es podia preveure que el debat que s'iniciés versaria sobre qui va disparar primer -els indígenes o la policia- i hauria estat un debat que el govern sabia que podria perdre. Llavors va pensar en aplicar una estratègia més agressiva: qui ataca primer, ataca dos cops. Així, és millor proclamar que no només no hi ha hagut matança d'indígenes, sinó que la "veritable" matança ha estat de policies. S'aplica el lema de propaganda feixista hitleriana: "com més gran sigui la mentida, més alt s'ha de proclamar".

La única intenció del govern peruà era la de provocar el que finalment ha aconseguit: una guerra

És innegable que hi ha hagut violència per part d'indígenes. Més enllà de si el dret a la insurgència està justificat o no, resulta evident que si et volen prendre el teu territori, t'ignoren, t'insulten, es riuen de tu durant més de dos mesos... i l'endemà, la pitjor burla: t'envien policies, bombes i bales des de l'aire. Llavors crec que no era gaire difícil preveure'n el resultat. Hi ha testimonis gràfics on es veuen policies o militars disparant contra la gent, probablement assassinant. Què faríem nosaltres si veiem que estan matant els nostres amics i familiars? Hi ha diverses reaccions possibles, però, desgraciadament, quan ja no confiem en la justícia de l'Estat, una alternativa és prendre'ns la justícia per la nostra banda. I més per part d'un poble indígena que deu la seva existència al valor que va tenir en el

PACO GARABATO

Hi ha morts per les dues bandes i personalment lamento tant les morts d'indígenes com les de policies. Tot i això, no puc deixar d'assenyalar a qui considero n'és el principal responsable de la matança: l'èlit governant peruà. L'èlit que ha manipulat les notícies de l'aturada indígena dels seus inicis. Aquesta èlit que actua des del govern i des del Congrés, des de certa premsa servil. Aquesta èlit governant que sempre ha estat insensible a la realitat indígena peruana. Aquesta èlit que sempre ha pensat que hauria estat millor que ens haguessin colonitzat els anglesos, "perquè així haurien acabat amb tots els indis". Aquesta èlit que "pensa" -és un dir- que el principal retard del Perú són els indígenes. Aquesta èlit que està plenament satisfeta amb Alan García.

Ara resulta evident que al govern peruà li interessa molt més el guany econòmic que poden permetre els seus decrets lleis a alguns grups de poder, que la vida de tots els indígenes peruans.

Un cop més, s'ha fet palès que el govern ens està empenyent a una situació extrema. Ja no es tracta només d'un enfrontament amb els amazònics, es tracta que ens està portant a una nova guerra civil. El govern ha actuat com si els reclams dels indígenes fossin d'una petita minoria, però resulta que no s'adona que la majoria de peruans tenim molt d'indígenes en la nostra sang i en el nostre cor.

Qualsevol pagès pobre de la serra o costa peruana, qualsevol dels milions dels seus descendents que viuen en ciutats sabran veure que, el que està passant als amazònics *awajún* i *wampis* avui a Bagua, és el mateix que li van fer a Tupac Amaru al Cusco, o el que va fer l'exèrcit als pagesos a Cayara o Chumbivilcas, quan governava Alan García entre 1985 i 1990: una massacre d'indígenes, un genocidi.

* El lema propagandístic de l'actual govern peruà prescrit per Alan García és "Con Alan, el Perú avança".

seu moment, defensant-se davant l'agressió europea. Els *awajún* i *wampis* són descendents dels jibars, que van aconseguir resistir amb èxit la invasió espanyola, que només buscava esclavitzar-los per a explotar els seus jaciments d'or. Resistiren també a l'exploració del cautxú i van aconseguir no ésser exterminats com altres pobles amazònics davant la indiferència del govern de Lima. Cal veure els fets d'avui en aquesta perspectiva, la d'un poble que per mantenir la seva existència, sempre ha hagut de lluitar.

Penso que la única intenció del govern peruà era la de provocar el que finalment ha aconseguit: una guerra. És prou conegut el fet que Alan García dirigeix personalment molts detalls del seu govern, sobretot aquells en que té un interès personal. Deu estar satisfet dels resultats aconseguits, doncs finalment s'ha venjat de la humiliació que li va causar la derogatòria de dos decrets l'any passat. El que realment importa és "avançar", encara que sigui a cop de matances.

Julio Villanueva · Membre d'AHT Gelditu Kidea
opinio@setmanaridirecta.info

Fem la treveta al corredor navarrès

Una de les característiques més destacables de l'ésser humà és la de ficar la pota. I com que jo no sóc cap excepció, freqüentment m'equivocho. Fa uns tres mesos en una col·laboració per a un mitjà digital m'alegrava que, a causa de la crisi, no hi hagués diners a Madrid per al Corredor Navarrès d'Alta Velocidad. I, a més, no content amb citar únicament aquest cas, també arribava a la conclusió que la crisi podria esdevenir una gran aliada per aturar altres grans infraestructures tan destructores com el TAV. Quina innocència la meua! Al cap de tres mesos

sembla que s'ha arreglat el problema de finançament entre els governs navarrès i central. Faltarà menys!

Després d'esclatar la bombolla immobiliària i assolir la major taxa d'atur d'Europa -4 milions-, vés per on que ens presenten la fórmula màgica per sortir de la crisi: fomentar el sector de les obres públiques. Pel que sembla, no sóc l'únic que fica la pota. Rere aquesta decisió escandalosa s'amaga el poderós lobby espanyol de la construcció. Uns exemples aclaridors: de les 11 empreses constructores més poderoses a nivell mundial n'hi ha 7

espanyoles; l'Estat espanyol és el cinquè consumidor mundial de ciment, el que compta amb més quilòmetres d'autovies i autopistes

A aquests taurons sense complexos no els importa què passarà amb els sectors socials més desfavorits

d'Europa i, si tots els projectes previstos es desenvolupen, el 2020 serà el país del món amb més quilòmetres de TAV. Marca de dubtós honor! De totes aquestes dades podem concloure que també estarà en primera posició en corrupció política ja que el de la construcció és el sector més abonat a aquest tipus de pràctiques.

A aquests taurons sense complexos els importa un rave què passarà amb els sectors socials més desfavorits i, encara menys, amb la natura. L'únic que els importa és continuar omplint les seves butxaques ja que la seva cobdícia no té

límits. El mateix passa amb els governants navarresos. S'omplen la boca amb la seva "defensa a ultrança de la Comunitat" però el nivell d'endeutament que ens estan deixant no té comparació en la història. Durant 40 o més anys haurem de pagar el Canal de Navarra i un munt d'autovies que, mitjançant el fraudulent finançament del "peatge en l'ombra", s'estan construint. I, per si no en tinguéssim prou, ara el feliç Corredor Navarrès. Empreses constructores i polítics: el binomi perfecte per a les seves butxaques, la fallida segura per al poble.

, impressions

. A LA CANTONADA

HISTÒRIA

Honorata,
la mare de les
campanes rebels

Dani Cortijo, Historiador

Honorata fou el nom d'una de les campanes de la Seu de Barcelona. Durant la Guerra de Successió repicà repetides vegades per alertar els defensors de la ciutat. Tothom sabia a quina plaça havia d'anar i, allà, es trobava amb els seus companys d'ofici, que es reunien al voltant de la bandera gremial i corrien a defensar el seu pany de muralla.

Aquesta institució, el sometent, tenia els seus orígens en el passat medieval i havia estat dissenyada com a cos d'autodefensa ciutadana contra els invasors que responia davant l'alarma d'un toc especial de campana.

El dia 16 de març de 1714, al tombant de mitja nit, una bomba llençada per les tropes felipistes que assetjaven la ciutat explotà sobre la Torre de les Hores i malmeté la campana fins el punt de deixar-la muda.

Perduda ja la guerra, quan la ciutat intentava aixecar-se sobre les seves runes, els barcelonins demanaren a les noves autoritats la restauració de la seva campana.

En aquell moment, el Consell Reial es plantejà el cas i descobrí que aquella ferralla era reu de rebel·lió i havia servit per cridar a la defensa de la ciutat.

Atent al "dret de campana", que permetia fondre les campanes enemigues per fer-ne canons des del segle XVI, l'Honorata va ser trossejada al mateix campanar, davant la indignació dels barcelonins.

Amb el pas dels anys i amb els ànims més calms, es decidí fondre una campana nova, tot i que els resultats no foren del tot satisfactoris fins al tercer intent.

Un cop realitzada l'obra, es tingueren greus problemes per transportar-la i, davant d'això, gran part de la població hi va col·laborar i va entregar voluntàriament la seva força. Pujar-la encara fou més difícil, però finalment s'aconseguí.

Els mestres de seny que fabricaren la campana, però, havien planificat en silenci un acte de resistència i havien posat el batall de l'antiga Honorata a la nova obra. Creien que, així, la nova campana conservaria el valor simbòlic de la seva predecessora.

Durant aquells anys, la nova Honorata es malmeté i fou refosa per tornar a ser posada en funció fins que un vent huracanat la feu malbé.

L'any 1870, malgrat el seu greu estat, tornà a repicar amb força per cridar els barcelonins a sometent. El govern espanyol havia decretat lleves obligatòries i el poble no acceptà veure's abocat a donar la vida en batalles que no tenien res a veure amb ells.

La gent sortí al carrer a fer front a les autoritats armant-se amb allò que podia mentre l'Honorata els cridava en defensa de les seves llibertats.

Més enllà de les antigues muralles, la Marieta, una altra campana rebel, també sonava des de la vila de Gràcia sense parar -tot i haver patit l'atac de diversos projectils- i cridava els graciencs a reaccionar contra la injustícia.

Després d'aquests fets, coneguts com la Revolta de les Quintes, l'Honorata tornà a patir tot el pes de la llei. Avui, encara, malgrat tot, una Honorata toca els quarts a la Catedral.

Amb el pas del temps, el sometent acabà transformant-se en un cos paramilitar de gent de casa bona que reprímia les revoltes obreres.

L'Honorata passà a ser la capçalera d'un diari catalanista editat a Cuba, mentre que *La Campana de Gràcia* fou un famós periòdic republicà federal.

Avui, a alguns romàntics de la història, ens agradaria que les campanes tornessin a cridar a la revolta però, atenen les circumstàncies, hem d'acceptar que, ara, aquest paper l'han ocupat els missatges SMS i el correu electrònic.

. EL CIGALÓ

"No entenc com ens podem encabir totes en aquella plaça tan petita"

Enguany, la Marina Mari, una estudiant i treballadora de 28 anys, va assistir a la Patum de Berga per primera vegada. És una dels molts 'pixapins' i 'pixapines' que vam omplir la plaça de Sant Pere i els carrers de la ciutat durant quatre dies... Parlem amb ella dels tirabols, les maces, els salts de plens i... les cremades!

Laia Bragulat

Encara no havies anat mai a la Patum, oi?

No. I la veritat és que ja feia temps que en tenia moltes ganes, però sempre sortia un imprevist i no podia anar-hi. Aquest any sí que hi he pogut anar i... crec que l'any que ve també podré!

Així, t'ha agradat?

Sí. Molt. Sobretot el salt de plens. Jo estava tota nerviosa perquè em feia un cert respecte i, de sobte, s'apaguen els llums de la plaça i quedem a les fosques, comença la música, el foc i... a saltar (sí és que toques de peus a terra!). Buff! Molta adrenalina...! De fet, hi va haver moments txungos, no pots caure perquè t'aixafarien però, de vegades, tampoc pots avançar... No entenc

com ens podem encabir totes en aquella plaça tan petita.

I no t'has cremat?

Sí, una mica, però no va ser durant els plens. Com que era la primera vegada i anava amb un berguedà molt patumaire, vaig haver de fer tots els salts i balls i, quan van sortir les guites, em van caure quatre guspines als braços. El que crema de veritat és la festassa continuada. Cada dia me n'anava a dormir a les sis de la matinada.

Així, després del bateig de plens d'aquest any i malgrat les 'cremades', repetiràs?

I tant! L'any que ve només em falta veure la Patum infantil, que és més tranquil·la que la darrera a la qual vaig assistir, la dels borratxos i les borratxes, cap a les sis de la matinada de dilluns...

Envie les vostres cartes per correu electrònic a:

CARTES@SETMANARIDIRECTA.INFO

o per correu postal a:

JUAN RAMÓN JIMÉNEZ, 22, 08902
HOSPITALET DE LLOBREGAT

Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar signatura, localitat i contacte

Propaganda
electoral socialista

Jordi Oriola i Folch
Barcelona

Em té ben cuït el PSC-PSOE amb el seu model de campanyes electorals. No sé si es pensen que no tenim memòria o què, però ja porten sis o set campanyes electorals amb el mateix estil: utilitzar la por de la dreta per guanyar vots.

Sí, està clar que molts temem la dreta filla del franquisme, però ens agradaria que els socialistes no es definissin per oposició a la dreta rànica, sinó que ens expliquessin detalladament quin és el seu model de societat i quines seran les seves mesures, perquè potser resultaria que tampoc ens acaben de convèncer...

Era d'esquerres el plantejament de Zapatero, abans de guanyar les eleccions, de fer un únic tram fiscal? És d'esquerres regalar 400 euros tant a pobres com a rics? És d'esquerres ajudar a la banca responsable de la crisi? És d'esquerres ajudar les empreses automobilístiques? Per què se subvenciona la compra de cotxes i no d'altres productes més bàsics per a la subsistència? És més, per què se subvenciona la compra de cotxes tant per als rics com per als pobres? I encara més, per què tant de cotxes fabricats a Espanya com a l'estranger? És d'esquerres qüestionar la gratuïtat del sistema sanitari com va fer Montilla? És d'esquerres la política educativa d'Ernest Maragall?... I tantes altres mesures d'esquerres que impulsa aquest partit socialista (ja ens agradaria...).

Seria millor que reconguessin que són un partit liberal, això sí, més modern

que els populars... Però, és clar, ja ho entenc... llavors potser la gent buscaria (o fabricaria...) altres opcions més d'esquerres... és més rendible seguir espantant el personal amb el coco del PP com si fóssim nens petits.

Legislar a Israel

Aitor Carr
Barcelona

Allarg de les darreres setmanes, diferents membres del govern de coalició israelià han presentat tres proposicions de llei que no poden ser ignorades.

Les tres afecten de ple la població palestina de l'Estat d'Israel. La primera és la famosa proposta del partit d'ultradreta liderat per Avigdor Lieberman d'exigir un jurament de lleialtat a Israel "com a Estat jueu, sionista i democràtic". La segona proposta -ja aprovada pel Parlament israelià- demana establir com a crim penat amb un any de presó l'acte de negar públicament el caràcter jueu de l'Estat d'Israel. Finalment, la tercera proposta pretén establir com a il·legal la realització d'actes de dol el dia que se celebra la creació de l'Estat d'Israel.

Aquesta mesura té com a objectiu prohibir que els palestins commemorin el que ells anomenen la *Nakba* (el desastre). Això és, la pèrdua, el 1948, de les llars i terres de milers de famílies palestines. Aquest seguit de mesures atempten de forma tan flagrant contra les llibertats civils dels ciutadans palestins d'Israel que, segons informa *The Jerusalem Post* (27/05/09), fins i tot hi ha organitzacions proisraelianes dels Estats Units que les han qualificat de "discrimi-

natòries" i "contràries a la llibertat d'expressió".

Mans netes.
Cor brut

Lluís Parera
L'Hospitalet de Llobregat

Durant prop de 40 anys, els morts del bàndol nacional, van ser investigats, encombrats, vanagloriats i homenajats al temps que els morts del bàndol republicà eren silenciats, amagats i negats. Durant prop de 40 anys, les persones democràtes es van haver d'amagar i acatar el règim únic o van ser detingudes, torturades, assassinades amb la benaurança del bàndol nacional i el silenci còmplice de tants països.

Ara, es pretén represaliar Garzón per mirar de recuperar la poca memòria que ens queda, després de tants anys de manipulació i dels milions de persones que els nacionals aniquilaren. Mentrestant, el del PP parlen de no tornar a obrir ferides tancades, ans al contrari, sagnen pena i dolor a diari.

Cert que jo no vaig viure la guerra ni la postguerra. Cert que la meua època va ser el tardofranquisme i una transició que va fer un pacte de no record (potser com a única alternativa a un futur democràtic). Tot i així, jo no tinc ferides que reobrir ja que, en realitat mai no han estat tancades.

Durant 40 anys, les mans netes han estat els amos i senyors d'Espanya i ara volen silenci. Endavant Garzón. La meua llibertat descansa en els camarades assassinats i a la meua mà tinc 13 roses.

, així està el pati

Les CUP debaten sobre les eleccions al Parlament | PÀG. 10

La MAT d'Osona aturada pel bloqueig a la torre 39 | PÀG. 12

Oposició a la nova incineradora metropolitana | PÀG. 16

200 manifestants en suport del KOP d'El Prat | PÀG. 17

QUECHUA

PALLARS SOBIRÀ · S'HA POSAT EN FUNCIONAMENT UN PUNT D'INFORMACIÓ SOBRE DRETS LABORALS

Les treballadores d'esports d'aventura fan front a la vulneració dels seus drets

L'empresa mixta Granpallars, que gestiona Port-Ainé i Esport Esquí –propietat de la Generalitat–, ha interposat una denúncia penal per “vexació injusta” contra dos membres del Pilum

Directa Terres de Ponent
terresponent@setmanaridirecta.info

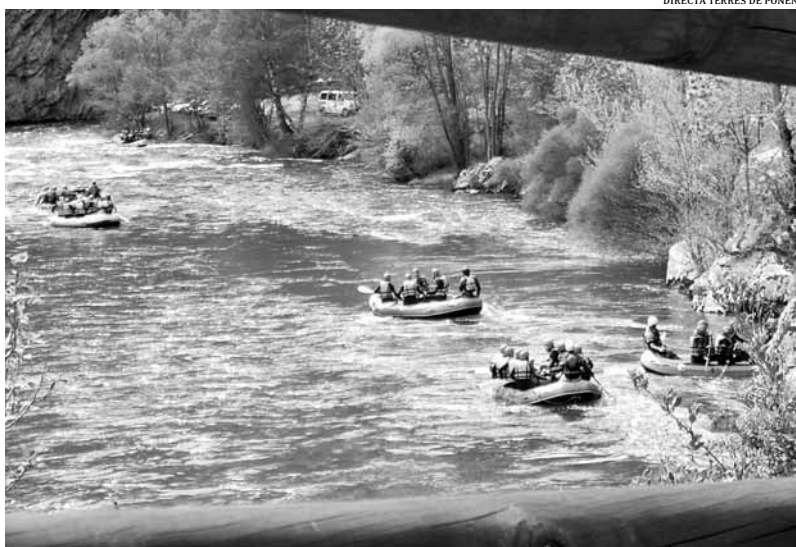
Es treballa de temporada es caracteritzen per un nivell alt de precarietat i de vulneració de drets laborals. La situació a les comarques de muntanya, amb una activitat econòmica centrada en el turisme de neu a l'hivern i els esports d'aventura a l'estiu, n'és un clar exemple.

Algunes de les situacions que pateixen les treballadores són la manca de convenis col·lectius específics i de normativa reguladora, treballar sense contracte, la falta de prevenció de riscos laborals (manca de material, de seguretat, de personal titulat), etc. La situació afecta d'igual manera les dones i els homes, tenint en compte que les dones pateixen més vulneracions i que els és més difícil entrar a treballar en aquests sectors.

Les treballadores estan desamparades. No tenen cap conveni col·lectiu propi o treballen sense cap norma

Al Pallars Sobirà, un grup de treballadores ha decidit organitzar-se i crear un punt d'informació sobre drets laborals, el Pilum.

Segons ha explicat una membre del projecte, Noemí Simarro, a la DIRECTA: “El Pilum va néixer per assessorar laboralment i socialment aquelles que ho necessitessin”. A més, és un punt de trobada social que fa reunions setmanals. “La majoria de la gent que ens reunim som joves i provenim dels esports d'a-

ventura. En canvi, qui utilitza el Pilum com a eina d'assessorament és gent de totes les edats. També s'ha incorporat més gent al projecte després de l'accident ocorregut ara fa un mes i en el qual va morir un company que treballava de monitor de ràfting”.

Un altre dels objectius és la creació d'un sindicat, ja que no hi ha cap entitat que defensi els drets laborals a la zona. “Les treballadores estan desamparades. No tenen cap conveni col·lectiu propi, treballen sense cap norma i, les que en tenen, no es compleixen”, explica Noemí Simarro. “Per exemple, a les treballadores de Port-Ainé, se'ls aplica el conveni de telefonistes. Altres empreses solen fer pactes individuals perquè la gent no estigui unida. És molt difícil trobar algú amb un contracte

fix-discontinuu, encara que portin quatre, cinc o més anys treballant a la mateixa empresa”.

L'organització de les treballadores és complicada pel factor de la temporalitat, però també pel caciquisme laboral que impera al sector. Un caciquisme que també és de caire polític, ja que algunes de les accionistes de les empreses formen part de l'administració comarcal que, a la vegada, participa d'aquests consorcis amb grans aportacions econòmiques.

Els empresaris fan servir “l'listes negres”: si un treballador es queixa, ja no el tornen a contractar.

Represàlies a l'autoorganització
Des del Pilum, denuncien que alguns empresaris han amenaçat la seva

plantilla de fer-la fora si hi acudeixen. A més, l'empresa Granpallars (veure quadre) ha interposat una denúncia penal contra dos membres del Pilum.

“Els Mossos d'Esquadra es van presentar al centre cívic on ens reuníem per intentar identificar tothom. El judici ha estat estimat com a judici de faltes i serà el 8 d'octubre”, explica Noemí Simarro.

El Pilum ha convocat una cercavila reivindicativa el 21 de juny a Sort, sota el lema *On són els drets laborals?*, amb la qual, asseguren: “Volem fer més visible la nostra situació, crear aliances entre les treballadores i demostrar que les coaccions que estem patint no ens aturaran”. En finalitzar la marxa, se celebraran concerts gratuïts.

LES EMPRESSES

ESTACIONS D'ESQUÍ

Granpallars es va crear el 2007 amb capital de la Generalitat de Catalunya i gestiona les estacions d'esquí de Port-Ainé i Esport Esquí, que van passar a mans de l'Institut Català de Finances arran de l'impagament dels deutes del seu propietari anterior.

La conformen 41 empresaris i hi participen els ajuntaments d'Esport i Riapl i la Diputació de Lleida. Aquesta administració va entrar a formar-ne part el mes de febrer amb una injecció de diner públic de 24.000 euros. Els ajuntaments d'Esport i Riapl també hi van aportar 3.000 euros cadascun. Les tres administracions conformen l'11,36% de l'accionariat total.

Granpallars també té un acord comercial amb l'estació de Tavascan, de propietat municipal, amb la qual comparteix *forfait*.

Tot i que a la seva web afirma que vol “consolidar els llocs de treball (...), que actualment són unes 268 persones (...)”, aquesta societat mixta té vuit vies judicials laborals obertes i ha estat objecte d'una inspecció laboral.

ESPORTS D'AVENTURA

Les empreses més importants són Roc-Roi Training Group –creada l'any 1996 i amb seu a Llavorsí–, Ruber River –creada el 1986 i amb seu a Sort– i Ràfting Llavorsí, amb seu a la mateixa població.

Es concentren en les activitats de riu i els esports d'aventura (ràfting, barranquisme, pònting, cavall, senderisme, etc.). Bàsicament venen paquets de cap de setmana amb activitats i allotjament.

, així està el pati

GIRONA · POLÍTICA

Les CUP,
a la cruïlla

Pau Llonch
redaccio@setmanaridirecta.info

Les Candidatures d'Unitat Popular (CUP) celebren una nova Assemblea Nacional el proper diumenge 21 de juny a la ciutat de Girona amb l'objectiu central de debatre la possibilitat de concórrer a les properes eleccions autonòmiques al Parlament de Catalunya de 2010. El document estratègic *La CUP, l'alternativa necessària* -aprovat a la darrera Assemblea Nacional Extraordinària que es va fer a Mataró el mes de gener- deixava la porta oberta a aquest debat en el cas que algun nucli de la formació ho demanés. I així ha estat. La ponència marc *La CUP i les eleccions al Parlament de la Comunitat Autònoma de Catalunya*, que aposta decididament per presentar-se als comicis autonòmics, té el suport dels nuclis de la candidatura independentista a Girona, Manresa, Mataró, Celrà, Viladamat, Montesquiu, Elx, la Garriga, Sabadell, Sant Cugat, Salt i Sant Salvador de Guardiola. Aquest document, a més d'algunes esmenes parcials, haurà de fer front a una forta i nombrosa oposició, cristal·litzada en dues esmenes a la totalitat de la ponència. Així, per una banda, amb *Els reptes de la CUP: Horitzó 2011*, Vic presenta una estratègia oposada a la de la ponència marc i, per l'altra, un nombros grup de nuclis format per Vilafranca del Penedès, Capellades, Sallent, Vilanova i la Geltrú, Valls i Berga defensaran, diumenge, la seva oposició a fer el salt a la política autonòmica amb l'esmena a la totalitat 2011: *Des de viles i ciutats construïm l'alternativa*.

Debatran la
possibilitat de
concórrer a les
properes eleccions
al Parlament

Tot i el caràcter gairebé monogràfic de l'assemblea de diumenge, també hi haurà temps per presentar el pressupost per la temporada vinent per la candidatura independentista i per mesurar l'acceptació de la gestió de l'actual secretari de la CUP a través de l'aprovació o no dels seus informes.

Darrerament, en relació a aquest debat central de l'assemblea del dia 21, s'ha presentat el document *Calen noves eines per al poble català*, que aposta inequívocament perquè la CUP concorri a les properes eleccions al Parlament de 2010 i que compta amb les signatures de Víctor Alexandre, Pep Riera i Carles Belda, entre d'altres. Un document no exempt de polèmica perquè, tot i presentar-se com una aportació externa i ciutadana des dels partidaris del contingut del text, té com un dels seus impulsors -segons fonts consultades per la DIRECTA- Pere Fontanals, militant del nucli de la CUP de Manresa i, per tant, pertanyent al sector favorable a la ponència marc.

L'EMPRESA DE TECNOLOGIA MILITAR VA FER UN RECOMPTE DE VOTS PLE D'IRREGULARITATS

Indra cobra 10'3 milions d'euros
pel nyap de les eleccions europees

Fran Richart
redaccio@setmanaridirecta.info

El cas d'un petit poble del cor de Guipúscoa, Amezketta, on els vots d'Iniciativa Nacionalista (II-SP) van anar a parar al POSI, va destapar tota una sèrie d'irregularitats en el recompte de vots a l'Estat espanyol de les quals mai es coneixerà la magnitud real. La contesa de les eleccions europees ha posat en qüestió no només el sistema de l'empresa Indra, encarregada de transmetre la informació de l'escrutini al Ministeri de l'Interior, sinó també un sistema electoral on l'error i el marge de manipulació són molt amplis.

Indra és una multinacional espanyola que col·labora habitualment amb el Ministeri de Defensa, que li ha encarregat dispositius de simulació d'avions de guerra i d'altres contractes relacionats amb el disseny de sistemes que van del sec-

Els vots nuls i en blanc han incrementat a 57.000 i 125.000, però no es podran comprovar mai

tor de la seguretat a les telecomunicacions. Aquest peix gros del sector es va adjudicar l'escrutini dels vots de les eleccions europees per 10,3 milions d'euros i va anunciar que empraria una "complexa logística extrema", que albergava 1.000 professionals i un filtre de transmissió d'informació que, suposadament, no donava cap possibilitat d'error. Però no va ser així per les 24 poblacions del País Basc i Navarra on gairebé 1.500 vots de la candidatura II-SP es van atribuir a altres formacions polítiques. Aquest fet va destapar que, a moltes localitats de l'Estat, les actes firmades pels membres de la mesa electoral on consten el registre dels vots no coincidien amb els resultats provisionals penjats a la pàgina web del Ministeri de l'Interior. Per què?

Un sistema neolític

Quan finalitza el recompte de vots i s'han omplert les actes on consten els vots registrats, l'encarregat de cada mesa comunica telefònicament a la delegació del govern el resultat de l'escrutini, que poc després serà incorporat als canals d'informació del Ministeri de l'Interior. Respecte aquest pas, hi ha dos forats negres que fan possible que el sistema de recompte falli. Primer, el fet que les dades es proporcionin oralment per telèfon, cosa que pot donar lloc a un *lapsus linguae* o a

Seu d'Indra al carrer Roc Boronat, de Barcelona.

Caixes amb el vot nul emmagatzemades a la Delegació del Govern

una manipulació que, si no és impugnada, no se sotmet a revisió. En aquest sentit, d'equivocació oral, tenim l'exemple del cas del poble valencià de Beneixida, on va votar la vicepresidenta del govern i on, al final de la jornada, no hi havia cap vot al PSOE, ja que tots havien estat desviats al POSI. El segon forat està lligat al primer ja que, segons la llei, al finalitzar l'escrutini dels vots vàlids -és a dir, de partits i en blanc-, els vots són destruïts i només es conserven els nuls. O sigui, que l'únic comprovant en el qual es basarà la junta electoral central per publicar els resultats definitius aquest 22 de juny són les actes enviades als organismes pertinents i no un recompte real, ja que els vots computats es fan desaparèixer. En aquest context, els vots nuls i en blanc han incrementat a 57.000 i 125.000 respectivament, tot i que hagin votat mig milió d'electors menys que a les darreres eleccions

europees, fet que aixeca la sospita que aquesta massa de vots podrien estar darrere l'engreixada de determinades formacions polítiques. Però, consegüentment, el sistema no permet aquesta comprovació i s'empara en el fet que els vots sumats en total coincideixen amb l'afluència de votants.

Indra i els seus recursos

Al bloc electrònic-agregat a El País digital- d'un dels responsables de les noves tecnologies d'Indra anomenat Marcel·lino Madrigal, apareixen deu raons sobre la bona gestió d'Indra als diversos comicis que ha participat, entre ells el del 7 de juny. Un comentari d'un usuari li pregunta respecte els vots d'II-SP desviats al País Basc i la possible tpinada. Madrigal respon: "Doncs sí, les màquines no entenen d'*abertzales*. És el que hi ha".

Excepte una volta de comicis, la resta de conteses que han existit a

l'Estat espanyol han estat gestionades per Indra. En aquesta ocasió, la multinacional ha garantit la transmissió d'informació dels escrutinis per tres vies. La telefònica, o sigui, la tradicional; mitjançant l'aparell electrònic tàctil PDA, i l'última, com a cirereta publicitària, els col·legis administrats electrònicament, que s'han dut a terme experimentalment a tres poblacions. Malgrat aquests sistemes de comunicació suposadament tan fiables, a poblacions de casa nostra com Granollers, Manresa, Cornellà, Palafrugell, Terrassa, Sabadell, Alcoi

El recompte
impugnat a les
junes electorals
provincials corre a
càrrec de l'Estat,
no d'Indra

o Torrent, les dades introduïdes pel Ministeri diferien de les actes penjades a les pàgines web dels ajuntaments. El recompte impugnat a les juntes electorals provincials corre a càrrec de l'Estat, encara que s'ha gip abonat generosament Indra pel seu programa Sistema Indra de Recompte Electoral -SIRE-, que ha demostrat ser d'una eficàcia dubtosa. Un fiscal argentí lligat al partit laborista, el 14 de juny, davant una exposició del *software* d'aquesta empresa per mostrar com serà l'escrutini dels comicis argentins del 28 de juny, va declarar que el seu sistema "no dona garanties".

ALBERT GARCIA

GSIB

, així està el pati

GRAMENET DEL BESÒS · DIFERENTS ENTITATS CONVOQUEN UNA MANIFESTACIÓ PER DEMANAR RESPONSABILITATS POLÍTQUES

Manifestació a per demanar un canvi polític i la dimissió de l'alcalde

ANDREU FERNÁNDEZ

Mural de l'Assemblea de Joves de Gramenet del Besòs convocant a la manifestació

Directa Barcelonès Nord
barcelonesnord@setmanaridirecta.info

La mobilització impulsada per la Plataforma per la defensa de la Serra de Marina i Can Zam, que tindrà lloc el 18 de juny i que sortirà a les vuit del vespre de la plaça de la Vila, recorrerà diferents barris de la ciutat. Més d'una vintena de col·lectius socials i veïnals de diferents àmbits del teixit associatiu de la ciutat s'han posat d'acord per tirar endavant la mobilització. Segons Jordi Pastor, portaveu de la Plataforma: "La llista de problemàtiques que confronten la societat civil amb la gestió de l'Ajuntament és prou extensa. Hem parlat -i encara ho estem fent- amb diferents col·lectius afectats com les associacions veïnals, l'assemblea de la comunitat educativa i un llarg nombre de col·lectius" sobre temes relacionats amb l'especulació urbanística, la mala situació de l'ensenyament públic, l'incompliment de promeses i les polítiques mediambientals, entre d'altres.

Segons fan palès al manifest de convocatòria, la idea d'aglutinar les lluites obertes a la ciutat "sorgeix de la voluntat de crear un front comú que doni un toc d'atenció als responsables polítics de l'administració local i forci el principi d'un canvi polític que, a partir d'una participació real del veïnat, pugui donar solució a cadascuna de les problemàtiques".

Molts fronts oberts

Com ja explicàvem a la DIRECTA 139, les atletes de la ciutat fa mesos que lluiten contra el malbaratament dels recursos públics i per unes pistes d'atletisme reglamentàries de 400 metres. El dia 15 de maig van començar a entrar el material d'obra a les pistes d'atletisme. Les atletes encara hi van, però es troben que no poden entrenar perquè està tot ple de tanques. A l'espera d'una proposta de canvi d'ubicació provisional mentre es desenvolupen les obres, ara es troben que, després de tant rebombori, els deixen sense espai

on entrenar i les obres porten més d'una setmana paralitzades.

Per altra banda, l'Assemblea de la Comunitat Educativa (ACE), sorgida de les mobilitzacions de principi de curs per la massificació de les aules, fa mesos que recull signatures per reclamar allò que els polítics havien promès: 492 places d'escola bressol. Un cop feta la preinscripció, l'ACE ha constatat la manca de places d'escola bressol, ja que més d'un centenar de famílies s'han quedat sense poder escolaritzar les seves filles en l'etapa de 0-3 anys.

El veïnat s'organitza

Com explica l'Associació de Veïns de Safarejots -constituïda recentment- al seu espai web: "Fa un mes va sortir publicat al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* el pla urbanístic de l'ARE,

La idea d'aglutinar les lluites obertes a la ciutat "sorgeix de la voluntat de crear un front comú"

on s'aprojava l'edificació de 310 habitatges davant de casa nostra, a l'espai reservat de zona verda entre el Pont del Molinet i el carrer Sant Joan". Després d'un mes de negociacions amb l'Ajuntament, han aconseguit millores, però continuen sense estar contents. Passaran de tenir un mur de 30 pisos (310 habitatges) a tenir 124 habitatges amb zones verdes, una plaça i equipaments. El barri està engalanat amb pancartes on diu: + zona verda -especulació-pisos + zona verda.

A l'altra punta de la ciutat, a Can Calvet, a Singuerlín, fa uns anys, fruit de la lluita per la recuperació de l'antiga escola Miguel Hernández com a equipament pel barri, va sorgir l'AV Can Calvet. Després d'uns mesos intenses, es va evitar l'ànsia constructora de

Excursió en defensa del territori organitzada pel local social Krida el passat 14 de juny

l'Ajuntament i es van acordar diferents equipaments a l'espai. Ara, després de mesos de silenci absolut, es constata que encara no han començat a fer-hi res i que s'està deixant degradar l'edifici (fa un mes s'hi va produir un incendi).

Una altra lluita oberta de l'AV Can Calvet, amb l'AV Serra de Marina i l'AMPA de l'IES Ramon Berenguer IV, és pel respecte del principi de precaució davant les antenes de telefonia mòbil. Tot va començar quan es van assabentar que, sense consultar-los res, els havien plantat dues antenes de telefonia mòbil al costat de l'IES i en terreny públic. Segons explicaven en un comunicat emès el novembre de 2008, es van trobar amb una "manca d'informació i de transparència total per part de l'Ajuntament". És per això que van elaborar un mapa de les antenes de telefonia mòbil de la ciutat i

les més properes situades a les localitats veïnes. Després de tot això, els darrers setmanes han mantingut converses en una taula de negociació, però l'Ajuntament i l'empresa GECODIT han presentat un document que no recull les demandes de les entitats participants. Segons les afectades, "el document converteix l'Ajuntament en un pur gestor dels interessos econòmics de les operadores de telefonia mòbil i obre les portes a la legalització de totes les antenes il·legals i a la instal·lació de 34 antenes més a la ciutat". Això ha dut la Plataforma i l'AV de Serra de Marina a no signar el document i a fer una crida a la responsabilitat que poden tenir els que el signin.

Projectes en espera

A tot això, segons la Plataforma, hi hem d'afegir altres lluites històri-

ques. Encara s'espera l'execució de la segona fase del parc de Can Zam i l'execució del projecte de La Bastida (DIRECTA 117), ambdós guanyats per la pressió i les propostes socials i populars. Segons comenta Jordi Pastor: "Estem seguint l'evolució dels projectes activament a través de diferents comissions de seguiment i ho traspassem al carrer, com farem amb la revetlla de Sant Joan per segon any consecutiu. Allà, barrejarem la demanda d'acceleració d'aquests processos amb -esperem- la celebració de l'èxit de la mobilització -que ja es pot considerar com a tal pel debat creat al carrer".

També trobem altres problemàtiques i demandes com el cobriment de la B-20 o la lluita pels efectes de la crisi capitalista, entre d'altres.

Es lliuren 2.104 signatures per demanar la construcció d'escoles bressol

L'Assemblea de la Comunitat Educativa (ACE) -formada per diferents AMPA, sindicats de mestres (CCOO, USTEC i CGT) i entitats de la ciutat- va fer entrega, el 15 de juny, de 2.104 signatures per demanar la construcció ràpida d'escoles bressol a la ciutat. D'entre les promeses electorals del PSC, el partit governant en solitari i amb majoria absoluta, es prometien 492 places d'escoles bressol. Aquesta demanda no acomplerta ha fet que, aquests darrers mesos, l'ACE endegué una campanya per demanar places d'escoles bressol i per constatar que, durant el període de preinscripció, desenes de famílies no han pogut escolaritzar la seva mainada. A l'acte d'entrega de signatures, que es va fer en un ambient lúdic, s'hi van concentrar prop de 50 persones (entre pares, mares, infants i veïnes) i es va fer una crida a la participació a la manifestació popular del 18 de juny.

ANDREU FERNÁNDEZ

Concentració a favor de la construcció d'escoles bressol

, així està el pati

SANT MARTÍ DE CENTELLES • CONTINUEN LES MOBILITZACIONS A OSONA

Opositores a la MAT bloquegen les obres de la torre 39

Vicenta González
redaccio@setmanaridirecta.info

La caminada que es va fer el 6 de juny des de Centelles fins a la base de la futura torre 39 -a Sant Martí de Centelles- va ser l'inici de les accions que han dut a terme diversos col·lectius aquesta setmana per aturar la construcció d'una nova torre de la MAT. En una assemblea posterior van acordar la línia que volien emprendre. Feia dies que vigilaven per saber quan s'iniciarien les obres.

Les protestes contra la construcció de la torre 39 són d'un pacifisme estricte

El dilluns 8 de juny, els obrers van aparèixer i van trobar vuit persones que els impedièren descarregar l'excavadora. L'obstaculització es van prolongar tres hores fins que diverses patrulles de Mossos rurals i una furgoneta d'antidisturbis van desallotjar els opositors. El dimarts

Activistes amb actitud pacífica intenten impedir la construcció de la torre 39

9 de juny es va repetir la protesta i, aquesta vegada, les convocades van ser desallotjades fins a tres vegades. El dia 11, una desena de persones van impedir la feina de la mà-

quina durant prop de dos hores i van ser desallotjades quan els Mossos van deslliurar les dues persones que s'havien encadenat. El dissabte 13 de juny es va celebrar una nova as-

semblea i, el dilluns 15, no es va presentar cap obrer, ja que començava el període durant el qual està prohibit treballar al bosc sense un permís especial.

Els principis que segueixen les protestes contra la construcció de la torre 39 són d'un pacifisme estricte. Martí Olivella, membre de Nova Energia -un dels col·lectius que s'hi oposa-, ha explicat a aquest setmanari que la seva estratègia és la de la "perseverança" i el "plantejament cívic, ciutadà, participatiu i democràtic". En principi, no ens oposem a la MAT, volem aturar-la fins que no hi hagi un debat sobre les veritables raons de la seva construcció". També reclamen que es resolgui un recurs al Tribunal Suprem i que s'asseguri un informe ambiental. Aquest col·lectiu va aturar les obres de la torre 38 durant set mesos mitjançant les anomenades *contemplAccions*. Martí Olivella ha explicat que, per aquest fet, varen tenir una denúncia al Jutjat de Vic que finalment ha estat arxivada.

Un altre dels col·lectius que participa de les protestes, Torres Fora, ha explicat a la DIRECTA: "Aquesta setmana, els Mossos han estat clars i han declarat als activistes que tenen ordres 'de dalt' de fer-los fora perquè 'aquesta línia s'ha de fer'".

Tots dos col·lectius han destacat la baixa participació de la població en les accions de protesta dutes a terme. Nova Energia ha convocat una trobada el 4 de juliol sota el lema *L'Aplec del Cargol*.

La MAT Sentmenat-Santa Llogaia avui

L'any 1997 es va donar via verda a la construcció d'una nova línia de Molt Alta Tensió (400Kv) per connectar els estats espanyol i francès. Alguns trams serien de nova construcció i d'altres es modificarien per augmentar la tensió. Els traçats previstos són Sentmenat-Bescanó, Bescanó-Vic, Bescanó-Riudarenes, Bescanó-Santa Llogaia i, d'aquí, fins a Baixàs, a la Catalunya Nord.

Segons una notícia apareguda a *El Punt* el mes de maig, el tram entre Sentmenat i Bescanó tindria el 90% de l'obra acabada, el 70% de l'aixecament de les torres i el 20% de l'estesa de cable. Segons unes declaracions de Lluís Pinós, delegat a Catalunya de REE, fetes en un programa de ràdio a finals de maig, està previst que aquest tram entri en funcionament a finals de 2009.

També avancen les obres a la Selva, tot i que el mes de març dues torres van ser sabotejades a Osor i Sant Hilari. No passa el mateix amb el tram de les Guilleries, on REE espera obtenir l'autorització ambiental necessària per obrir camins d'accés a les torres.

Pel que fa al traçat entre els pobles de Santa Llogaia i Llers, REE ha presentat l'informe *Energia. La línia de 400Kv, garantia de futur per Girona* a les alcaldies dels ajun-

taments afectats. Segons la companyia, volen "exposar la nostra recomanació, que coincideix amb la del nostre homòleg francès Réseau de Transport d'Électricité (RTE)". Proposen que la línia vagi soterrada i paral·lela a l'autovia AP-7 entre Santa Llogaia i Llers; després, paral·lela al TGV i, finalment, que travessi la frontera amb un túnel d'un quilòmetre de longitud i 4,5 metres de diàmetre. El seu objectiu és que la solució definitiva es tanqui el setembre de 2010 i les obres s'iniciïn l'any 2012.

L'any 2008, REE i RTE van constituir la societat Interconexió Eléctrica Francia-España (INELFE) S.A.S, amb domicili a París i que té com objectiu l'estudi i l'execució de la futura ampliació de capacitat d'interconexió entre l'Estat espanyol i el francès.

El mes de maig, el Parlament també va debatre la viabilitat de soterrar la totalitat de la MAT, una reclamació de l'AMMAT (Associació de Municipis MAT) i de CILMA (Consell d'Iniciatives Locals per al Medi Ambient).

QUI CONSTRUEIX LA MAT?

RED ELÉCTRICA CORPORACIÓN S.A (RED ELÉCTRICA DE ESPAÑA)
www.ree.es

ANY DE FUNDACIÓ:

1985 (a partir de la Llei 49/1984 d'Explotació Unificada del Sistema Elèctric)

ACTIVITAT:

Transport d'energia elèctrica (no distribució). És propietària del 99% de la xarxa de transport d'energia de l'Estat espanyol i l'única empresa especialitzada en aquest àmbit. També és un operador del sistema elèctric.

BENEFICIS:

L'any 2008 va tenir uns resultats de 286,1 milions d'euros, un 17,7% superior al 2007 i una xifra de negoci de més d'1.100.000 euros, un 9,2% superior al 2007. Durant el primer trimestre de 2009, els seus beneficis han estat de 92,2 milions d'euros, un 13,7% més que el mateix període de 2008. Té una xifra de negoci de més de 290.000 euros nets amb un creixement del 5,2%.

PRESIDENT:

Lluís Atienza (des del desembre de 2005). Va ser ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació durant el govern del PSOE de Felipe González (1994-1996). Anteriorment havia estat secretari general de l'Energia i Recursos Minerals del Ministeri d'Indústria (1993-94).

DELEGAT A CATALUNYA:

Lluís Pinós

ACCIONARIAT:

- ... El 20% és propietat de la Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI) del Ministeri d'Economia i Indústria.
- ... El 80% és *free float* o capital social que cotitza no està controlat per accionistes de forma estable. Cap accionista pot tenir més del 5% de la societat.

SUBCONTRACTACIÓ:

- Empreses vinculades a la construcció *in situ* de les torres són:
  - Terroca Treballs, amb seu a Sant Quirze de Safaja.
  - Monfo S.L, amb seu a Barcelona.
  - Excavacions Quintana S.L, amb seu a Malloles.
  - Promsa, amb seu a Porqueres.

, així està el pati

GIRONA · ELS JUTJATS HAN DONAT LA RAÓ A LES AL·LEGACIONS DEL GRUP EN DEFENSA DEL TER

Endesa triplica la producció d'energia elèctrica i fa desaparèixer trams del Ter

Roger Rovira
redaccio@setmanaridirecta.info

Fecsa-Endesa fa desaparèixer el cabal del riu Ter en diversos trams per augmentar la producció d'energia hidroelèctrica. Aprofitant l'alt nivell dels pantans i amb l'objectiu de compensar l'aturada temporal de les quatre centrals nuclears del país, l'empresa elèctrica fa desviaments d'aigua en alguns punts del Ter per moure les turbines. Fa desaparèixer el riu de sobte per fer-lo reaparèixer uns quants quilòmetres més avall, amb l'impacte sobre l'ecosistema que això significa. El primer trimestre de 2009, el riu Ter ja triplicava la seva producció habitual, segons dades de la pròpia empresa.

La situació podria començar a canviar després que els jutjats hagin acceptat les al·legacions que van presentar el Grup en Defensa del Ter (GDT) i l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) el mes de desembre i que obliguen l'empresa elèctrica a instal·lar telecontrols que permetran fer un seguiment dels cabals del riu, tal com contempla la directiva europea, aplicada a través de la Llei de Cabals Sectorials de manteniment.

Fecsa-Endesa, juntament amb altres empreses, ha interposat un recurs contra l'ACA "per no haver d'instal·lar aquests mecanismes i seguir lliures de control", assegura el GDT, que es va presentar com a part interessada a comparèixer contra aquest recurs. De moment i fins que no s'a-

Resclosa de Vilaseca, a Sant Vicenç de Torelló.

cabi la seva tramitació, els telecontrols s'hauran d'instal·lar. "Ara caldrà vetllar perquè efectivament es duiguin a terme les modificacions i els mecanismes pertinents i vetllar quan no es compleixi amb el cabal de manteniment obligatori".

S'obvia el cabal mínim ecològic

Una altra demanda històrica és el respecte del cabal mínim ecològic, ja

que, des de 1996, el 75% de l'aigua del Ter s'ha transvasat a Barcelona, fet que incompleix la Llei del Ter de l'any 1959 i el Pla de Cabals de Manteniment aprovat el juliol de 2006. El GDT lamenta que el riu no pugui "dur a terme les seves funcions biològiques" i que els cultius de regadiu quedin "a mercè d'un pluges que probablement quedaran retingudes als embassaments". I afegeix que no

és "un caprici de quatre sonats", ja que el Ter "és patrimoni de tots".

La lluita del GDT va fer que, el juliol de l'any passat, l'entitat -amb altres grups i persones- rebés un homenatge al Fòrum Mundial de les Lluites de l'Aigua, l'acte alternatiu a l'Exposició de Saragossa 2008. El grup té diverses seccions actives al Ripollès, a la vall del Ges, al Lluçanès i al Baix Ter.

LLORET · TERRITORI

Sos Lloret denuncia el POUM del municipi davant la Unió europea

Directa Girona
girona@setmanaridirecta.info

El 8 de juny una comissió de l'entitat ecologista Sos Lloret va desplaçar-se a Brussel·les per denunciar davant la Direcció General de Medi Ambient de la Comissió europea el Poum -Pla d'Ordenació Urbana Municipal- de Lloret de Mar. Pel col·lectiu ecologista el Poum aprovat pel consistori vulnera la normativa europea ja que no hi consta cap avaluació ambiental que en valori l'impacte negatiu. Així mateix, Sos Lloret ha presentat la mateixa denúncia al Ministeri de Medi Ambient ja que la llei 9/2006 publicada al BOE obliga al compliment de la Directiva Europea per part de tots els plans iniciats després del 21 de juliol del 2004. Aquesta irregularitat no és un cas aïllat sinó que és una constant en molts plans urbanístics aprovats pels ajuntaments a l'Estat espanyol tal com constata l'informe europeu Margrete Auker. És per aquest motiu que Sos Lloret ha iniciat aquesta campanya de denúncies per deixar constància d'aquestes irregularitats i exigir tant al Ministeri de Medi Ambient com a la Unió Europea que faci complir la seva pròpia normativa.

GIRONA · ENSENYAMENT

Protesta descentralitzada contra la LEC

Directa Girona
girona@setmanaridirecta.info

Aproximadament un centenar de persones es van concentrar davant els Serveis Territorials del Departament d'Educació de la Generalitat a Girona. Aquesta nova protesta s'inclou dins el marc de manifestacions que s'han convocat contra la nova Llei d'Educació (LEC). Els manifestants es van trobar a la plaça Calvet i Rubalcava, davant l'estàtua del Lleó. Durant la concentració, uns escaladors s'hi van enfil·lar per embolicar-la amb un llençol de color taronja, símbol de la pèrdua de l'educació pública. Segons els sindicats convocants (USTEC-STES, CCOO, ASPEPC-SPS i FETE-UGT), la jornada de lluita va servir "com a instrument per fer possible que els centres hagin expressat la seva negativa a assumir la proposta d'hores extres per al professorat i la retallada de plantilles". També, diuen, "ha servit per reiterar el rebuig davant la LEC i per fer una crida al Parlament de Catalunya perquè reconsideri l'aprovació d'una llei que té el rebuig explícit del professorat, els pares i mares i l'alumnat". La convocatòria també va congregat gent a les places dels ajuntaments de Figueres, Olot, la Bisbal d'Empordà, Sant Felip de Guixols, Lloret i Blanes. Els sindicats van anunciar mobilitzacions pel proper curs si el procés d'aprovació de la LEC continua endavant.

BAIX LLOBREGAT · LA PLATAFORMA CIUTADANA L'AIGUA ÉS NOSTRA VA PRESENTAR 2.000 SIGNATURES

L'Ajuntament de Martorell hauria privatitzat l'aigua a esqueses de la ciutadania

Roger Rovira
redaccio@setmanaridirecta.info

La privatització de la gestió de l'aigua es podria haver aprovat a Martorell a esqueses de la ciutadania, com denuncia la plataforma ciutadana L'aigua és nostra al municipi del Baix Llobregat. L'empresa beneficiària de la concessió seria Sorea, filial de la multinacional Agbar (Aigües de Barcelona), a canvi d'uns setze milions d'euros. Les al·legacions presentades per la plataforma i els recursos dels partits de l'oposició han estat ignorats per la majoria absoluta de CiU, que aplica, segons el membre de la plataforma Alfred Bellés, "aquí no jo", tot i que la concessió no es preveia al programa electoral.

Bellés exposa la seva preocupació i impotència davant una concessió a 30 anys, prorrogable a 50: "Aquest temps transcendeix la legislatura, afectarà els nostres fills i fins i tot els nostres néts". Es per això que no entenen l'actitud del consistori -i, especialment, la de l'alcalde Salvador Esteve-, que impedeix la participació

de la ciutadania que vol aclarir alguns punts sobre la concessió, entre ells l'augment del rebut de l'aigua que l'Ajuntament permetria a l'empresa Sorea a canvi d'inversions en la potabilització i en la construcció d'un dipòsit nou. Davant la manca de diàleg, la plataforma va recollir més de 2.000 signatures "en molt poc temps", que va entregar a l'Ajuntament a principis de maig. També va sol·licitar per escrit que es convoqués una audiència pública, "tal com contempla la llei". De moment, l'única resposta que han rebut ha estat l'expulsió del recinte consistorial mentre desplegaven pancartes, "en silenci", durant els plens municipals.

Censura i recolzament ecologista

Alfred Bellés denuncia el control de la ràdio local, finançada amb diners públics, on se'ls nega la convocatòria i la participació en un debat sobre la concessió de la gestió de l'aigua: "Ens diuen que ho sentem molt, que ja sabem com són les coses".

Davant la censura, alguns dels opositors van convidar Jaume Delclòs

Manifestació el 13 de juny a Martorell

i Daniel Barbés -d'Enginyers sense Fronteres i de la Xarxa per una Nova Cultura de l'Aigua respectivament-, que van acabar de "conscienciar la gent". "Llavors va néixer la plataforma, integrada per grups ecologistes com Martorell Viu i la Federació d'Associacions de Veïns de Martorell", explica Bellés. El dissabte 13 de juny van

fer una manifestació, a la qual van participar alguns centenars de persones i han convocat una manifestació festiva al riu Anoia el proper 12 de juliol, com cada any se celebra a un municipi diferent de Catalunya. Enguany, es farà a Martorell per recolzar la lluita veïnal contra els plans de privatització del consistori.

, reportatge

Camps de somriures

TEXT: Samuel Rodríguez
i Pallasos Sense Fronteres

FOTOGRAFIA: Samuel Rodríguez
srodriguez.photo@gmail.com

Els Pallasos Sense Fronteres han arribat a la República Democràtica del Congo. Aquí us deixem una petita part d'aquella experiència.

A cap de nosaltres, els quatre artistes (T Denguito, Moi i Núria) i jo mateix, no és la primera vegada que ens toca treballar en camps de desplaçats. Però coincidim que la situació que pateixen les persones que s'arreceren al camp dels voltants de la ciutat de Goma és realment singular en duresa i tendresa. Més de 120.000 persones, fugides de les guerres en exercits irregulars, viuen en condicions inhòspites uns centenars de quilòmetres al nord-est de Kivu. Amb aquestes línies, m'agradaria us imaginéssiu la nostra feina allà.

Un somriure arrencat a un nen que viu en condicions extremes, que està acostumat a

ibat
go.
sta
itu,
mps
ó
ls

viure situacions de violència, que a la nit dorm sobre la roca pura, amb ferides, infeccions i granets per tot el cos que se'l mengen viu, a qui cau el pèl a causa de la malnutrició... una mainada que no són infants, sinó adults petits que van amunt i avall del camp, carregats amb garrafes de deu litres d'aigua i el seu germà petit a l'esquena, i que caminen fins a 50 quilòmetres en dos dies per fugir dels combats i arribar a Goma.

s de
tre
u-
del
que
en
i

Adults a l'edat d'infants i adults sense infantesa que, gràcies a la nostra presència, aturen la seva activitat, es reuneixen al voltant de la pista improvisada, deixen les garrafes d'aigua a terra, s'asseuen, es relaxen i es perden en l'espectacle. Aquesta és la nostra única missió i us asseguro que no és fàcil, però cada somriure arrencat a aquests infants i a

adults és un moment de felicitat que recordaran sempre.

És la primera vegada que veuen actuar un clown i tot és nou per ells i per nosaltres. Més de 4.000 persones reunides, esperant que comenci la funció. Ni tan sols saben què ocorrerà, però el simple fet que la música -a tot volum- inundi el camp i trenqui la boira dels seus carrers ja significa que aquest dia serà diferent als altres. S'agrupen famílies senceres, centenars i centenars d'infants i ancians que vénen -a cop de bastó- per veure què fan aquests *musungus* bojos. Els veiem baixar pels vessants del camp, asseure's i fixar la seva mirada sobre nosaltres... Comença la funció!

Tanta humanitat entre tanta barbàrie!
Quant per aprendre.

, així està el pati

ÀREA METROPOLITANA DE BARCELONA · SITGES, GAVÀ I CASTELLBISBAL SÓN ELS MUNICIPIS CANDIDATS PEL PROJECTE

L'Àrea de Barcelona promou la crema de residus amb una nova incineradora

ANDREU FERNANDEZ GARCIA

Incineradora de Sant Adrià de Besòs

Eva Badia
redaccio@setmanaridirecta.info

L'Entitat Metropolitana de Serveis Hidràulics i Tractament de Residus ha presentat el nou Programa Metropolità de Gestió de Residus Municipals (PMGRM) pel període 2009-2016. Aquest programa preveu la construcció d'una nova incineradora, l'ampliació del poder calorífic de la incineradora de Sant Adrià de Besòs (Barcelonès), la construcció d'un nou abocador, d'un nou ecoparc i d'una única planta de triatge d'envasos. Tot això, en una zona declarada d'Espècial Protecció de l'Àmbient Atmosfèric com és l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB). La redacció del programa ha estat encarregada a l'empresa Recuperació de Energia S.A. (RESA) i a l'Institut Cerdà i té un cost de més de 100.000 euros. Ambdues empreses tenen una trajectòria llarga en la promoció de la incineració de residus amb la incineradora de Son Reus, a Mallorca, o la que volen ampliar a Sant Adrià. L'aprovació del programa es preveu pel

proper 16 de juliol durant el plenari d'alcaldes i alcaldesses de l'AMB. A partir d'aquesta data, quedarà a exposició pública durant el mes d'agost, un període idoni per reduir les possibles al·legacions que les entitats ecologistes i veïnals ja preparen. L'aprovació d'aquest programa també suposaria allargar quatre anys més el període establert per la Generalitat per arribar a recuperar el 48% dels residus -el 2007 es va recuperar el 21%.

Oposició ecologista i veïnal

La Federació d'Ecologistes de Catalunya manifesta la seva rotunda oposició al PMGRM i afirma que suposa un nou pas enrere en la gestió dels residus de l'Àrea Metropolitana, ja que renuncia a aplicar la reducció i la recuperació dels residus a partir de la recollida selectiva en origen i prioritza la incineració. També fa una crida a la resposta de rebuig unànime davant aquesta proposta i a oferir propostes alternatives i viables amb criteris d'ecoeficiència i sostenibilitat real. Amb aquesta

aprovació, les administracions catalanes vulneren els principis de la seva pròpia jerarquia de gestió de residus i també de l'europea. Dels 200 milions d'euros del Programa de Gestió de Residus, més del 70% del pressupost aniria a la nova planta in-

La nova incineradora hauria d'entrar en servei el segon semestre de 2013

cineradora, un sistema de tractament que se situa al penúltim nivell de la jerarquia legal de gestió de residus. Es constata, doncs, que aquesta política, pel que fa al finançament, relega els nivells de gestió més alts a la marginalitat: prevenció, reutilització, recollida selectiva i reciclatge.

Així, l'Agència de Residus controlada per ICV assumeix que cada ciutadà de l'AMB continuarà generant una mitjana d'1,4 quilograms diaris d'escombraries, raó per la qual la nova incineradora hauria d'entrar en servei el segon semestre de 2013.

Però no només està organitzant la resposta el món ecologista, les entitats veïnals també comencen a organitzar-se. És l'exemple de Vallcarca (Sitges, Garraf), on s'ha format una plataforma per oposar-se a la nova incineradora, que pel municipi i pel Parc Natural del Garraf suposaria una altra font de contaminació, afegida a la planta cimentera situada a la zona i que actualment compta amb il·luminació per cremar llots de depuradora i farines càrnies.

La ubicació de la nova incineradora que preveu el pla encara està per determinar. Alguns dels candidats, com Castellbibil i Sitges, ja han manifestat la seva oposició a acollir la instal·lació, de la mateixa manera que Sant Adrià de Besòs ha manifestat el seu desacord a ampliar la incineradora existent.

La Plataforma Cívica per la Reducció de Residus -grup de treball d'Ecologistes de Catalunya- ha iniciat una campanya de denúncia, ja que considera que el programa està molt lluny de promoure una gestió preventiva dels residus que aposti per la reducció i la recollida selectiva de qualitat, sinó que

Les administracions catalanes vulneren la seva pròpia jerarquia de gestió de residus

respon als interessos de la indústria dels residus. Aquesta campanya preveu la recollida de signatures, la presentació de mocions als ajuntaments, la presentació d'al·legacions i una declaració de metges en contra de la incineració. La Plataforma Cívica per la Reducció de Residus informa de la campanya a la web noincineradorabcn.blogspot.com.

ANTONIA CHAN

Planta de Ciments Molins a Sant Vicenç dels Horts

Fums tòxics a zones que cal protegir

L'esborrany del Pacte Nacional per les Infraestructures promogut des del govern, a l'apartat de residus, ja va introduir la "necessitat" d'una nova incineradora i de 107 actuacions més, 53 de les quals serien plantes diverses de tractament de residus de nova implantació -28 d'elles, de brossa no recollida selectivament. La solució que planteja el Pacte davant el rebuig que provoca la construcció d'aquestes instal·lacions són "compensacions adequades i justes". El que queda clar és que l'Àrea Metropolitana de Barcelona es proposa tenir una capacitat d'incineració de 750.000 tones de residus per l'any 2013: 450.000 tones a la nova incineradora i l'ampliació de la planta de Sant Adrià de Besòs, que permetrà arribar a les 300.000 tones. A més, preveu cremar residus preparats als ecoparcs com a substitució de combustibles fòssils a les ci-

menteres, unes instal·lacions que no estan preparades per garantir un control estricte de les emissions. Ecologistes de Catalunya fa temps que demana que es faci un estudi que determini els riscos ambientals i per la salut de les persones causats per la crema de residus a cimeteres. Aquesta demanda es va presentar el novembre de 2008 al Departament de Medi Ambient i encara no hi ha hagut resposta.

Les incineradores no fan desaparèixer les deixalles, només les transformen en gasos, cendres i escòries molt més tòxiques que els residus originaris, omplen els abocadors i dispersen una gran diversitat de contaminants a l'aire, el sòl i l'aigua. Per tant, el PMGRM sembla que no ajudarà a millorar la qualitat de l'aire de l'àrea metropolitana, que continua registrant uns nivells de partícules en suspensió (PM10) i

de diòxid de nitrogen (NO₂) situats per sobre dels valors límits exigits per la Unió Europea. El Departament de Medi Ambient, conscient de la pèssima qualitat de l'aire i de la seva relació estreta amb la salut, ha impulsat un pla d'actuació per la millora de la qualitat de l'aire. Aquesta mesura, però, sembla contradictòria amb la construcció d'una nova incineradora i la crema de residus a les cimeteres, que -amb les seves cendres volants i escòries sòlides- produeixen un 30% de les emissions contaminants. Segons declaracions de Medi Ambient, reduir les emissions i aconseguir respectar els límits marcats per la Unió Europea estalviaria 1.200 morts prematurs anuals i augmentaria la qualitat i l'esperança de vida en cinc mesos, a més de reduir el nombre d'ingressos hospitalaris per afecions pulmonars i cardíacs.

, així està el pati

EL PRAT DE LLOBREGAT · EN UN MANIFEST FAN REPÀS DELS SIS ANYS D'ACTIVITATS DEL CENTRE SOCIAL

Dues-centes persones contra el desallotjament del KOP-Alta Tensió

Directa Baix Llobregat
baixllobregat@setmanaridirecta.info

Prop de dues-centes persones es van manifestar el 13 de juny contra el desallotjament del KOP-Alta Tensió, al Prat de Llobregat, sota el lema *Aturem el desallotjament. No s'esborren sis anys de KOP*. En un ambient festiu i acompanyada per un grup de timbalers, la manifestació va començar a la plaça de la Vila pels volts de les set amb la lectura d'un manifest. El text esmentava la situació actual en què es troba el KOP-Alta Tensió en el procés contra l'empresa propietària Fecsa-Endesa: a l'espera de sentència després del judici del 23 d'abril, que va deixar sense dret de defensa els ocupants perquè no van pagar la caució exigida per la llei hipotecària. El manifest repassava els sis anys d'existència del centre social i els quinze d'ocupació al Prat, les causes que porten a okupar centres socials i "la necessitat que existeixin", la connivència entre els polítics locals i l'empresa propietària i la determinació de "continuar lluitant i construint alternatives" en aquella població.

La marxa va transcórrer durant més d'una hora i mitja pels carrers de la població i va ser vigilada per un dispositiu a peu dels Mossos d'Esquadra i de policies locals. Durant el recorregut, es van repartir fulls informatius,

Capçalera de la manifestació del 13 de juny

es van enganxar nombrosos cartells i adhesius, es van cridar consignes a favor de l'okupació i el KOP i crítiques amb la realitat local i els representants polítics i es va denunciar l'existència de 3.000 habitatges buits a la població. També es van fer pintades a nombroses entitats bancàries, immobiliàries i oficines de treball temporal

i es va penjar una pancarta a l'oficina mediambiental-Prat XXI que criticava "el desallotjament i la destrucció del delta del Llobregat".

La manifestació va finalitzar al casal de cultura, on es va penjar una pancarta contra el desallotjament -en una torre d'il·luminació molt alta-, mentre es llegia un manifest que avan-

çava les properes accions i mobilitzacions. Un cop desconvocat l'acte, el gruix de manifestants va abandonar el lloc de concentració en grups per evitar les possibles identificacions policials i va arribar fins al KOP-Alta Tensió vigilat pel dispositiu. Durant la marxa, no es va produir cap identificació ni detenció.

PRESOS · SOLIDARITAT

Nova manifestació unitària contra la repressió

Nora Miralles
redaccio@setmanaridirecta.info

Un any després de la campanya unitària per la llibertat d'en Franki de Terrassa, diversos col·lectius i grups de suport antirepressiu tornen a impulsar una iniciativa conjunta. Aquest cop és una manifestació, convocada pel proper 27 de juny a les 12 del migdia i que començarà al Forat de la Vergonya. El lloc escollit no és pas casual. Precisament, un dels organitzadors és el col·lectiu en defensa dels tres joves detinguts pels fets del Forat de la Vergonya de l'octubre de 2006. Els encausats s'enfronten a peticions fiscals de cinc, vuit i deu anys.

La mobilització, però, se centrarà especialment en els casos de la gironina Núria Pórtulas -que va estar empresonada durant quatre mesos a Madrid fins que va sortir en llibertat sota fiança- i de l'Alfons, un activista de l'Hospitalet de Llobregat acusat d'agredir un mossos d'esquadra en una manifestació en defensa dels espais alliberats. Pórtulas s'enfronta a una petició fiscal de cinc anys de presó, 6.500 euros de multa i quinze anys

La convocatòria és el 27 de juny, a les 12 del migdia, al Forat de la Vergonya

d'inhabilitació per un delictes de col·laboració amb banda armada, càrrec pel qual serà jutjada a l'Audiència Nacional espanyola el dia 13 de juliol. El seu entorn, que ha convocat una concentració el dissabte 11 de juliol a les vuit del vespre davant la seu d'ICV a Girona, assegura que "la detenció de la Núria no va ser un error, sinó una estratègia del poder per criminalitzar els moviments combatius". L'Alfons serà jutjat un dia després -el 14 de juliol- per un delictes d'atemptat a l'autoritat i s'enfronta a tres anys de presó.

Els col·lectius convocants també reivindicaran l'absolució i la retirada de càrrecs contra les encausades per cremar imatges del rei espanyol, els *buseros* represaliats, les desobedients a les penes multa i al pla Caufec i les estudiantines expedientades i exigiran la llibertat d'Amadeu Casellas, Joaquín Garcés i la resta de presos i preses polítiques catalanes.

DIRECTA

5a marxa ciclonudista

Unes 75 ciclistes despallades van participar el 13 de juny a la cinquena marxa ciclonudista de Barcelona. Van circular mentre xiulaven i feien crits a favor de l'ús de la bicicleta i contra la imposició del vehicle a motor. L'acte va arrencar a la plaça Universitat i va finalitzar a la platja de la Barceloneta. Van reafirmar-se en que la bicicleta és un mitjà de transport urbà eficient, saludable, ecològic i divertit, i alhora van denunciar que els cotxes contaminen, generen violència i competitivitat. AGNÈS TORTOSA

ALBERT GARCIA

Vigília al consolat del Perú

Dues concentracions (dimecres 10 i dijous 11 de juny) al consolat del Perú de Barcelona van denunciar la massacre d'indígenes a Bagua i es van solidaritzar amb el moviment indígena amazònic. Dimecres, entre les vuit del vespre i mitjanit es va realitzar una vigília per les víctimes, amb pancartes, fotos i espelmes. Dijous, una seixantena d'activistes van intentar entregar un manifest signat per més de 100 col·lectius, tot i que el cònsul no el va voler recollir. A. T.

pobleviu.cat
El portal dels moviments socials del Camp
www.pobleviu.cat

L'EIXID té nou BLOC!
informació crítica i andre
EIXIDA.WORDPRESS.CC

HERBOLARI
Venda de plantes medicinals, tés, espècies i elaboracions artesanals
- Massatges (teràpies)
- Teràpies alternatives (Reiki, Flors de Bach...)
- Tallers (ús de Plantes Medicinals, Aromateràpia)
C/ Fassaders 14, 08003 Bcn Telf. 93 319 69 42
herboribera@gmail.com

Diagonal
El lobby transgènica en el Govern 2P
LAS SUSCRIPCIONES HACEN POSIBLE ESTE PROYECTO
SUSCRÍBETE DESDE 25€

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

IRAN • LA LLUITA A LES ALTES ESFERES ESDEVÉ UNA ESCLETXA ON PODER COLAR LES REIVINDICACIONS POPULARS DE LLIBERTAT

L'Iran, entre la lluita pel poder i la revolta

Oriol Andrés i Carles Castro
Teheran

“Això és com un partit de futbol, uns guanyen i estan contents mentre d'altres perden, estan enfadats i protesten. Però el govern serà pacient amb les marxes”. La declaració correspon al president reelegit de l'Iran, Mahmud Ahmadinejad, i fa referència a les darreres eleccions del divendres 12 de juny. Però, en el mateix moment que pronunciava aquestes paraules -dos dies després dels comicis- davant la premsa internacional a la seu de la presidència, la policia i les milícies religioses (*basijis*) s'afanyaven a reprimir a cops de bastó les manifestacions que protagonitzava la ciutadania indignada pels resultats electorals. L'ombra del frau planeja sobre uns comicis que havien aixecat una expectació que s'havia vist molt poques vegades a l'Iran.

Mousavi és la tapadora de l'expresident Rafsanjani per tornar al poder

Els dies previs a la cita electoral, la paraula llibertat havia ressonat pels carrers de Teheran. El verd -el color de l'islam-, en aquest cas adoptat com el color de l'esperança en el canvi, havia conquerit nit rere nit lesavingudes i les places principals de la capital. Les forces de seguretat no van intervenir tot i que les manifestacions de suport al candidat oberturista Mir Hussein Mousavi interrompien el trànsit i congregaven milers de persones. Es respirava un ambient que pocs joves iranians nascuts sota la revolució islàmica havien conegut. I aquests, personificaven les ansies d'una regeneració social i política en Mousavi, un home de cara afable i discurs benèvol, però pertanyent i fidel -com tots els candidats seleccionats- als cercles de poder del règim. Gaudien perquè no sabien que tot era un miratge. Un ambient fictici pensat per satisfer la premsa estrangera i estimular el vot.

La publicació dels resultats dels comicis va donar lloc a la frustració. “Aquestes eleccions només han estat un *show*”, deia Kayvan, un excitat estudiant que acabava de fugir de les dures càrregues policials després d'una manifestació espontània a Vali Asr, l'avinguda que creua Teheran de nord a sud. “Han fabricat els resultats”, assegurava una companya seva. Les sospites sobre un possible frau en les eleccions presi-

INTERNET

què vol dir que la gent està deixant de suportar les coses intolerables i està demostrant al règim que no pot fer el que vulgui”.

Però el preu pagat no és baix. El període de benevolència del govern i dels cossos policials va acabar amb el recompte dels vots. Després, les forces de seguretat van tornar a la feina i van protagonitzar detencions massives d'opositors i manifestants, intimidacions i tancament de mitjans de comunicació. De la feina més bruta, però, se'n van encarregar els *basijis*, una milícia islàmica emparada i protegida pel govern que carrega a les seves esquenes les diverses morts que hi ha hagut fins ara. Al tancament d'aquesta edició, les xifres al respecte eren confuses, però com a mínim superaven la desena.

La repressió es va estendre a altres camps. El primer dia després de les eleccions, les autoritats van bloquejar les vies de comunicació (missatges SMS, portals web, xarxes socials...) per evitar que s'organitzessin mobilitzacions. A més, els telèfons mòbils van deixar de funcionar bona part del dia i Internet funcionava a pas de tortuga. Per major impunitat, a partir de dimarts, els periodistes vam rebre la prohibició de cobrir les protestes.

Seguidors de Muossavi protestant pel resultat de les eleccions (a dalt) i celebrant el tancament de campanya a Teheran (a baix)

dencials del 12 de juny és generalitzada entre els opositors a l'actual president. “Els col·legis electorals van tancar a les deu de la nit i, quatre hores més tard, l'agència oficial de notícies ja donava Ahmadinejad com a vencedor, amb un resultat molt semblant al del final”, afirma Kayvan argumentant les seves sospites.

Tanmateix, darrere les protestes al carrer, s'hi amaga una lluita afe-rrissada en el si de la cúpula del poder del règim. Una baralla ideològica i pel control del país i els seus recursos protagonitzada per dues faccions: una, el sector més conservador, encapçalada pel líder suprem Ali Jame-nei, alineat amb el president Mahmud Ahmadinejad, i l'altra, un pel més

oberturista, per l'expresident Ali Akbar Hashemi Rafsanjani, una de les principals fortunes del país. En aquest sentit, el candidat oberturista Mir Hussein Mousavi era la tapadora de Rafsanjani per tornar al poder.

Durant la campanya electoral, el president Ahmadinejad ja va acusar el candidat oberturista d'estar finançat pels fills de Rafsanjani i va acusar aquest últim de corrupció. Un altre fet inèdit al país persa. Tot i que ja fa anys que part de la població acusa l'expresident d'haver utilitzat el seu mandat per establir els fonaments de la seva fortuna, ningú no s'havia atrevit mai a dir-ho públicament, sobretot en un país on la corrupció està a l'ordre del dia entre la classe dirigent.

No obstant això, no es pot afirmar que la gent de totes les edats que aquests dies s'està jugant el coll a tot l'Iran per protestar per les eleccions sigui una mera titella de Rafsanjani. Ben al contrari, per molta gent, la lluita a les altes esferes esdevé una escletxa on poder colar les seves reivindicacions de llibertat. “Sabem que els poderosos ens estan instrumentalitzant en la seva baralla, però no ens deixarem enganyar”, afirma Anie, una jove de 26 anys, durant la manifestació massiva -silenciosa i pacífica- del dilluns 15 de juny. Mohamed, de 56 anys, també assegura que els seus objectius “están més a l'esquerra del que defensa Mousavi”, però afegeix que “la protesta és positiva per-

El panorama és negre pel sector de la població ansiós perquè hi hagi un canvi radical

Entre els crítics escoltats aquests dies, en destaca un: “*Jamenei, no et necessitem*”. Un càntic que desafia els fonaments del sistema teocràtic de la República Islàmica, ja que interpel·la directament l'aiatol·là Ali Jame-nei, el líder suprem i principal figura del complex sistema polític iranià. Un tabú que ningú no havia gosat trencar en tres dècades de revolució. El líder suprem és qui té la darrera paraula en els grans temes d'Estat i una figura públicament inquestionable al país, si més no fins a les sospitoses eleccions del 12 de juny.

En tot cas, el panorama es torna negre per un sector de la població que es mostra ansiós perquè hi hagi un canvi radical. Els darrers quatre anys han suposat una regressió important en l'estricta règim de llibertat del país. Les associacions pels drets humans han vist com el cercle s'estrenyia al seu voltant i la vida diària s'ha fet més restrictiva, amb un augment de la presència de la policia de la moral i de les milícies religioses.

, roda el món

L'ARGENTINA · TESTIMONIS I LLUITA DELS ESCLAUS DEL MONOCULTIU DEL S.XXI

Hereus de la soja

LAURA CASAS

En Lucho mirant un camp de soja sense segar perquè, en aquest cas, no surt a compte.

Laura Casas
Santiago del Estero

L'Argentina ofereix una visió fragmentada al món. La capital federal -moderna, arrogant, en contínua eferescència cultural- no té res a veure amb la resta del país -tradicional, afable, càlid i pausat. Rere la postal de benvinguda de Buenos Aires, s'amaga la realitat dels fills dels camperols, hereus d'una terra maltractada, resignats a viure dels retalls que els deixen els productors agroindustrials. L'Argentina ha deixat de cultivar aliments, ara cultiva diners. La soja, o -més ben dit- el seu marge de benefici, s'ha convertit en el motor econòmic del país. Però, amb una economia basada en les exportacions, l'Argentina esdevé esclava del mercat, dependent de les seves fluctuacions. Al nord, a 1.150 quilòmetres de la capital, trobem un exemple d'aquesta altra realitat: la província de Santiago del Estero, quarta en producció de soja i la més rural del país.

Agricultura familiar en extinció

A l'est de la província de Santiago del Estero, trobem Los Juríes, una població rural que viu del cultiu de la terra. Antigament, la majoria de la població cultivava la terra de manera minifundista, criaven animals per l'autoconsum i explotaven els recursos del bosc per la supervivència. "Al lot de terres número 40, hi vivíem 45 famílies", explica Luís Catán, conegut com a Lucho. "Eren unes 9.000 hectàrees de terra, on havíem crescut i construït les nostres cases". A finals de 1982, amb la dictadura militar a punt de caure, però encara forta, els habitants del Lot 40 de Los Juríes veuen com el seu propietari reclama l'ús de 4.500 hectàrees de terra, que destinarà al monocultiu de

cotó, que més tard serà suplantat per la soja. En conseqüència, les famílies que vivien en aquesta part del Lot 40 es veuen obligades a marxar, a traslladar-se a l'altra banda d'una tanca de filferro espinós, l'única barrera artificial fins al moment. Però no tots cedixen. La família Catán va preferir resistir una mica més: "Ens vam quedar sols -explica Lucho-, algunes famílies fins i tot van traslladar-se a la capital o al nucli urbà de Los Juríes. Nosaltres vam intentar resistir perquè sabíem que, ara, ens en treien la meitat però, després, tornarien a buscar l'altra meitat".

El pronòstic es va complir. Un any més tard, el 1983, es produeix un dels primers casos de desallotjament de

"Sabíem que, ara, ens en treien la meitat però, tornarien a buscar l'altra meitat"

terres encobert a la província de Santiago del Estero. "Els nostres pares van ser enganyats i van firmar les renunciacions als seus drets sobre la terra, pensant que estaven elaborant un cens agropecuari", explica Lucho. D'aquesta manera, les famílies que havien quedat al Lot 40 finalment van ser expulsades i reubicades en 1.000 hectàrees de terra subdividides en parcel·les d'entre 29 i 22 hectàrees. "En aquest espai és impossible sobreviure, els animals necessiten pasturar i els camperols, terra per plantar", explica Lucho. "Quan ens van anar fent grans els fills, vam haver de buscar al-

ternatives". Ara, la Mónica i en Lucho viuen al nucli urbà de Los Juríes, però somien tornar a viure al camp.

Continuar lluitant

La família de Lucho Catán -formada per tres filles, dos fills i la Mónica-viu en una petita casa sense aigua corrent al centre de Los Juríes. Ell treballa en el que pot -ajudat per una furgoneta atrotinada- i rep un sou per dur a terme un projecte provincial per la posada en marxa de la ràdio local. La sala principal de la casa, el menjador, està presidida per dues fotografies del ja desaparegut Zenón Ledesma *El Chucha*, un dels fundadors i dirigent fins a la seva mort del Movimiento Campesino de Santiago del Estero (MOCASE). I mentre conversen i prenem mate, Lucho no deixa d'indicar les fotografies i de fer referències a l'enyorat amic. Els temps en què els camperols es van organitzar per lluitar a favor dels seus drets sota una sola consigna i formant un front únic queden lluny. Ara el MOCASE està dividit. Però, gràcies a l'organització, els camperols van descobrir la seva força i van aconseguir que el món es fixés en ells. Amb mobilitzacions i actes de resistència com la Carpa Negra de la Simona, van demostrar que la seva lluita no era econòmica, sinó de dignitat i supervivència. Al 1998 van aconseguir aturar el desallotjament de les famílies camperoles de la zona de la Simona resistint durant dies sota una improvisada carpa negra que es va convertir en un símbol.

Ara la majoria dels camperols coneixen els seus drets sobre la terra i l'existència de la llei dels vint anys. Pablo Álvarez és advocat i el president de PraDe, una organització que ofereix assessorament legal a famílies camperoles sense recursos: "El codi civil argentí protegeix el propietari que -de

manera pública, ininterrompuda i pacífica- posseeixi un terreny per un període de vint anys". Reclamar aquest dret implica un procés llarg i costós, però existeixen precedents de famílies que ho han aconseguit. "L'altra gran dificultat és trobar un jutge que falli a favor del camperol", afegeix l'advocat Álvarez.

El futur en mans del monocultiu de soja

Recórrer la zona de Los Juríes significa perdre's en una mar de soja transgènica d'una rendibilitat immillorable. La furgoneta de Lucho esbufega mentre m'indica un camp, ja segat: "Això és soja, això també i aquell d'allà, també. I, veus aquests arbres d'aquí? Oi que sembla un bosc? Doncs no! A l'altra banda hi ha soja, és simplement una barrera natural per evitar l'impacte visual".

Ens aturem davant d'un camp on encara hi ha la plantació intacta, recremada pel sol i inservible. "Aquest camp no l'han segat perquè no els hauria donat prou beneficis", explica Luís Catán mentre salta la tanca de filferro i recull un grapat de soja. Al fons d'un altre camp, hi ha una muntanya de lona de PVC que emmagatzema la soja que han recollit, a l'espera que el preu del mercat sigui més favorable per vendre-la. El drama del camp argentí s'amaga rere un percentatge, el 8% de mitjana que diuen que ha augmentat el Producte Interior Brut gràcies a les exportacions de soja. I un altre percentatge, el 20% de la població infantil argentina pateix desnutrició. Aquesta és l'herència de la soja. Conseqüència de la instauració d'una lògica econòmica completament allunyada de les necessitats reals del país. Un altre exemple de fragmentació de la realitat.

GALÍCIA · IMMIGRACIÓ

Arreu, mostres de solidaritat amb Laura Bugalho

Angelo Pineda
Galícia

El cas de Laura Bugalho ha aixecat una onada de solidaritat a Galícia. El sindicat gal·lec CIG ha reclamat que s'arxivés el cas, entitats que treballen al voltant dels drets de les persones immigrades han protestat i les organitzacions de l'àmbit LGT han recolzat activament Laura recordant la seva tasca de suport als drets del col·lectiu transsexual.

Agents de la policia espanyola van detenir Laura Bugalho, el dimarts 26 de maig a Compostel·la, i van confiscar material informàtic de casa seva i de la feina. Treballadora del sindicat CIG i militant de l'organització Movimento pola Base, Laura Bugalho està acusada d'un presumpte delictes de falsificació documental per afavorir la permanència de persones immigrades a Galícia. Les acusacions parteixen d'una detenció prèvia de quatre persones immigrades a les quals suposadament se'ls va requisar documentació falsa. Sempre segons fons policials, aquestes persones haurien declarat que Laura els va brindar aquesta documentació de manera gratuïta.

Està acusada d'un delictes de falsificació documental per afavorir la permanència de persones immigrades

L'organització a la qual pertany Bugalho va redactar un comunicat on s'afirmava que l'únic delictes comès per Laura és "l'ajuda i tramitació desinteressada dels papers a les persones immigrades". En aquest sentit, va lamentar la manca de suport de part de la direcció del sindicat. També es va insistir que "defensor els immigrants no és cap delictes". En aquest mateix sentit es van expressar els centenars de manifestants que van acudir a la convocatòria el dia posterior a la detenció. Laura va quedar en llibertat el vespre del dia 28, després de declarar davant del jutge.

Més enllà dels suports a Galícia, el cas de Laura Bugalho ha travessat les fronteres i ha aconseguit moltes adhesions fora del país. Així, es van celebrar concentracions a ciutats com Madrid o Saragossa.

Entitats a favor de les persones immigrades han denunciat l'associació que es fa sovint entre aquestes i procediments il·legals. Tampoc no s'han estalviat crítiques vers la legislació vigent de la matèria.

, espai directa

PROMOCIÓ!

Subscriu-te a la Directa i emporta't un regal a elegir entre cd's, samarretes i llibres...

Consulta el catàleg a la nostra web: www.setmanaridirecta.info

Directament presenta'ns!

➤ Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu a directa@setmanaridirecta.info

Ja som prop de 1000! Encara no estàs subscrita?

Suma't al nostre projecte i dona'ns el teu recolzament rebent cada setmana la DIRECTA a casa, o al teu punt de venda més proper. Pots fer la teua subscripció:

- trucant al 935 270 982 o bé al 661 493 117,
- enviant un correu electrònic a subscripcio@setmanaridirecta.info o bé a directa@setmanaridirecta.info,
- per correu ordinari al C. Juan Ramón Jiménez, 22. 08902 de l'Hospitalet de Llobregat, o
- omplint el formulari que trobareu a la nostra pàgina web

Punts de venda

BARCELONA

LES CORTS

Copisteria Facultat de Biologia UB
Copisteria Facultat de Física i Química UB
Llibreria L'Economista Facultat d'Economia UB
GRÀCIA

Cap i Cua • Torrent de l'Olla, 99
Infoespai • Plaça del Sol, 19
Taifa • Verdi, 12
Distrivinyes • Or, 8 (plaça del Diamant)
Quiosc Punt i Coma • Guillem Tell, 29

EIXAMPLE

Quiosc Manu • Nàpols-Roselló
POBLENOU
Taverna Itaca • Pallars, 230
CLOT

La Farinera • Gran Via, 837
CSO La Revoltosa • Rogent, 82
SANT ANDREU

Patapalo • Rubén Dario, 25
Bar La Lira • Coroleu, 14
Bar La Lluna • Ramón Batlle, 17
Quiosc Comerç • Plaça Comerç
Quiosc Rambla • Fabra i Puig, 10
Trèvol • Portugal, 22

NOU BARRIS

Ateneu Popular de 9 Barris • Portlligat, 11-15
Can Basté • Passeig Fabra i Puig, 274
Casal de Joves de la Guineueta • Pl. ca n'Ensenya, 4
CIUTAT VELLA

AQUENI • Méndez Núñez, 1 principal
Xarxa Consum Solidari • Pl. Sant Agustí Vell, 15
El Lokal • Cera, 1 bis
La Rosa de Foc • Joaquín Costa, 34

Quiosc Colom • Rambles
Quiosc Tallers • Rambles
Quiosc Canaletes • Rambles
Quiosc Hospital • Rambles

SANTS

Centre Social de Sants • Olzinelles, 30
Espai Obert • Violant d'Hongria, 71
La Ciutat Invisible • Riego, 35
Terra d'Escudella • Premià, 20
Teteria Malea • Riego, 16

BELLATERRA

Quiosc de Ciències de la Comunicació

BERGA

Llibreria La Mafalda • Plaça Viladomat, 21

BISBAL D'EMPORDÀ

Casal Estel Roig • Pg Marimon Asprer, 11 1er
Ateneu Llibertari Paquita • Pg Marimón Asprer, 16

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera • Pg. dels Arbres, 4
Le Centro • Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario • Florida, 40
CSO Banka Rota • Rubió i Ors, 103

ESPARREGUERA

Taverna Catalana L'Esparracat • Feliu Munné, 18

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Quiosc Reine • Ctra. Cornellà amb Dr. Manuel Riera
Ubud Artesania • Mestre Joaquim Rosal, 22

FIGUERES

Estanc Soler • Plaça de l'Ajuntament, 22

GIRONA

Llibreria 22 • Hortes, 22
Llibreria Les Voltes • Plaça del Vi, 2
La Màquia • Vern, 15

SANTA COLOMA DE GRAMENET

La Krida • Sicília, 97
Ateneu Julia Romera • Santa Rosa, 18

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla • Plaça dels Cabrits, 5
Anònims • Miquel Ricomà, 57
El Racó Ecològic • Roger de Flor, 85

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat • Pl. Mare de Déu de Montserrat
Quiosc • Plaça del Repartidor
La Resistència • Rosalía de Castro, 92

LLEIDA

Ateneu La Maranya • Parc, 13
La Falcata • La Panera, 2
Quiosc Discom • Alfred Perenya, 64
Espai Funàtic • Pi i Margall 26

MATARÓ

Llibreria Robafaves • Nou, 9

MANRESA

Moe's • Joc de la Pilota, 9
Quiosc Arroniz • Avinguda de les Bases, 31

MOLINS DE REI

Llibreria Barba • Rafael Casanova, 45
La Bodegueta • Pintor Fortuny, 45

OLOT

Llibreria Dòria • Sant Tomàs, 6

PALAFRUGELL

Ateneu Palafrugellenc • Ample, 1

EL PRAT DE LLOBREGAT

KOP El Prat • Doctor Soler i Torrents, 36

Quiosc Piscis • Avinguda Montserrat, 45

REUS

Bat a Bat Kultur • Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF

Llibreria Gabaldà • Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT

Ateneu Santboià • Av. Maria Girona, 2

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teteria Índia • Jacint Verdaguer, 9
Ateneu Sanfeliuenc • Vidal i Ribas, 23

SANT JOAN DESPÍ

Llibreria Recort • Major, 60

LA SEU D'URGELL

Llibreria La Llibreria • Sant Ot, 1

SOLSONA

Llibreria Cal Dach • Sant Miquel, 5

TARRAGONA

CGT Tarragona • Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

L'Estapera • de Baix, 14

VALLS

La Maria de Valls • Forn nou, 26

VIC

Llibreria La Tralla • Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDÈS

La Fornal • Sant Julià, 20

DESCOMpte DIRECTA

Presentant la següent entrada, tindreu un descompte de 2 euros a l'espectacle *Pau* de la companyia teatral La Quadra Màgica

Em subscric! I vull rebre el cd "La Directa a 100"
al setmanari dels moviments socials Directa per un any i 48 números.

Nom i cognoms _____ CP _____ Municipi _____
Adreça _____ Correu electrònic _____
Telèfon _____
Quota: ordinària | 70 euros Solidària | 140 euros Altres quantitats | _____ euros
Forma de pagament: Domiciliació bancària Ingrés Altres
 Vull rebre el cd "La Directa en 100" _____

De conformitat amb la Llei de Protecció de Dades, tinguem dret a accedir al fitxer, rectificar o cancel·lar totes les dades personals. La Directa es compromet a no fer-les servir amb cap finalitat comercial.

, observatori dels mitjans

observatorimitjans@setmanaridirecta.info

PREMSA

La Vanguardia presenta un ERO per fer fora 90 persones més

Xavier Blasco Piñol

La Vanguardia va presentar, el dimecres 10 de juny, un Expedient de Regulació d'Ocupació (ERO) que afectarà 90 treballadors de l'àrea d'administració i gestió. La plantilla i l'empresa han començat a negociar-ne les condicions el dilluns 15 de juny. Els contactes s'allargaran durant un mes. La mesura arriba després que prop d'un centenar de periodistes i administratius ja s'acollissin a un pla de baixes voluntàries durant l'últim any. No es preveuen noves incorporacions per cobrir aquestes baixes.

A l'expedient, el diari ha ofert jubilacions amb el 50% del salari fins als 61 anys als treballadors de 56 anys. A la resta, els ofereix baixes incentiva-

des amb una indemnització de 30 dies per any treballat i un màxim de quinze mensualitats. El comitè d'empresa diu que ara "les condicions són pitjors i de forma obligada". Cal recordar que la mitjana d'edat dels treballadors del diari se situa per sota dels 50 anys després dels plans de baixes voluntàries per periodistes de més de 55 anys.

Les "baixes voluntàries" a La Vanguardia van començar ara fa un any, quan 56 persones, fonamentalment d'administració, es van donar de baixa. El febrer passat, la direcció del diari va presentar un pla de prejubilitacions per periodistes de la redacció al qual es van acollir una trentena de persones. El que era director adjunt del diari, Jordi Juan, potse veient el pa que s'hi donava, va abandonar el vaixell i passarà a ocupar el

càrrec de director de relacions institucionals i comunicació de la nova Spanair.

Per justificar aquesta nova retallada de personal, el rotatiu argumenta que les atribucions dels treballadors d'administració i gestió ja les han assumides altres empreses del Grup Godó. El comitè d'empresa hi afegeix que s'ha fet "treballant més barat, amb un conveni inferior i pitjors condicions". L'empresa addueix que els ingressos en publicitat han caigut un 18% i el comitè argumenta: "Un sol any de lleus pèrdues econòmiques, després de quinze anys consecutius de guanys, i amb un Grup Godó que continua tenint beneficis, no justifica que es vulgui acomiadar el 70% de la plantilla d'administració (quasi el 33% de tot el diari)".

> El Col·legi de Periodistes ven les noves acreditacions

El Col·legi de Periodistes de Catalunya ja distribueix les noves armilles fluorescents i els braçalets identificadors per periodistes que treballin allà on actuen els Mossos d'Esquadra. Per aconseguir-los, cal pagar vuit euros, dur una fotografia de carnet i demostrar amb un certificat que es treballa en un mitjà de comunicació.

Aquestes identifications es van acordar després de la manifestació del 18 de març, quan els Mossos van agredir desenes de manifestants i vianants i una trentena de periodistes. A l'informe sobre els fets, s'hi deia que els periodistes no anaven prou ben identificats -tot i que molts dels agredits duïen un braçat vermell molt visible- i per això es van acordar aquestes identifications noves amb el Col·legi.

Alguns periodistes, però, es queixen que el fet d'haver de dur armilles com a les zones de guerra els dificultarà la feina i els separarà visualment encara més. També temen que les noves acreditacions exposin més els periodistes que no duguin armilla. EBA

INTERNET

El Tribunal Constitucional francès mutila la llei Sarkozy contra el P2P

Havia de servir d'exemple als altres països de la Unió per la lluita contra la 'pirateria'

Enric Borràs Abelló

El Tribunal Constitucional francès va dictaminar, el 10 de juny, que la llei Hadopi o llei dels tres avisos, impulsada per Sarkozy, no podia legitimar que es tallés la connexió a cap internauta sense que ho dictaminés un jutge. El Tribunal, doncs, va decapitar la llei, perquè en va eliminar la mesura més dràstica contra l'intercanvi d'arxius protegits amb copyright via xarxes P2P. La llei Hadopi preveu monitoritzar totes les connexions dels internautes i que s'envii un avis als que es detecti intercanviant arxius amb els

drets d'autor protegits. Després del segon avis, però, la llei preveu tallar directament la connexió a Internet durant un període determinat.

El Tribunal Constitucional francès, però, considera que aquesta sanció atempta contra la llibertat d'informació i expressió recollida a la declaració dels drets humans. Segons el tribunal, la connexió a Internet és un dret fonamental inalienable sense una resolució judicial. A la sentència, a més, el tribunal diu que el dret francès prioritza la presumpció d'innocència i que aquesta llei, en canvi, converteix els internautes en presumptes culpables i els condemna

se sense cap procés judicial. També és un nou cop per Sarkozy, que ni tan sols va aconseguir aprovar-la al Parlament al primer intent, tot hi que el seu grup hi tenia majoria.

Un exemple per tota la Unió

La llei Hadopi pretenia marcar un precedent favorable a les entitats de gestió de drets d'autor (com la SGAE) de tota la Unió Europea i això que, abans de les eleccions europees, el Parlament Europeu ja havia pres partit contra aquesta posició. A l'últim ple, la cambra europea va votar la reforma de la legislació sobre comunicacions i va tombar l'esmena

que deixava la porta oberta a tallar Internet als usuaris per motius de seguretat pública sense cap ordre judicial. En canvi, en va aprovar una altra que exigia una ordre judicial perquè els proveïdors d'accés poguessin restringir Internet a un usuari.

Ara, però, aquesta reforma legal coneguda com el paquet Telecom ha de tornar a passar per un procés de conciliació i s'haurà de tornar a votar al Parlament Europeu. Els resultats de les últimes eleccions europees, favorables al Partit Popular Europeu, poden fer que aquesta vegada s'aprovi el text amb l'esmena que legitimaria la llei Hadopi.

> La CNN falla a l'Iran

Si feu una cerca a la xarxa social Twitter amb l'etiqueta "#CNNfail" (tinyurl.com/nel9uh) veureu milers d'apunts que l'incloïen. Es tracta d'una mesura de protesta feta el cap de setmana passat arran de les eleccions a l'Iran, quan Internet ja anava plena de les manifestacions dels opositors d'Ahmadinejad i la CNN no en deia res. Mentre el canal de notícies més important del món occidental callava, Facebook, Flickr, YouTube, centenars de blocs i el mateix Twitter explicaven les revoltes a l'Iran i la repressió del règim. Ara, a més, aquesta etiqueta s'ha escampat i es fa servir per criticar els errors de la CNN en la cobertura del conflicte i fins i tot en d'altres notícies. EBA

FREQÜENCIES LLIURES I POPULARS [RÀDIO I TELEVISIÓ]

Ràdio Bronka 104.5FM Àrea metropolitana de Barcelona www.radiobronka.info | Contrabanda 91.4FM Àrea metropolitana de Barcelona www.contrabanda.org | Ràdio Línea IV 103.9FM Barcelona www.radiolinea4.net | Ràdio Pica 96.6FM Barcelona www.radiopica.net | Ràdio Trama 91.4FM Sabadell www.radiotrama.net | Ràdio Kaos 90.1FM Terrassa www.canangladajove.terrassa.net | Ràdio Pinsania 90.6FM Berguedà www.radipinsania.net | Ràdio 90 101.4FM Olot www.r90.org | Ràdio Klara 104.4FM València www.radioklara.org | Ràdio Malva 105FM València www.radiomalva.wordpress.com | Ràdio Aktiva 107.6FM Alcoi www.radioaktivafm.blogspot.com | Radio Mistelera 100.8FM Dènia - La Xara www.lamistelera.org | La Tele 52UHF Gràcia (Barcelona) www.okupemlesones.org | Coettv Nou Barris (Barcelona) coettv@gmail.com | Gramenettv Gramenet del Besòs www.tvgramenet.org

KASAL DE JONES DE ROQUETES
Hi trobareu tallers, espais per concerts, cenadors, reparació de bicis, serigrafia, fotografia, un buc d'assaig i un estudi de grabació.
Gestionan: Raket Project y Tu
Vidal i Guasch, 16
Tel.: 93 2769271
M.L4 Via Júlia

L'ACCENT
Periòdic popular dels Països Catalans
subscripcions + publicitat = ppcs@laccent.cat
www.laccent.cat

ECOLOGISTES CATALUNYA
en acció
Passa a l'acció!
Res-te'n soci/s cia
www.ecologistesenaccio.org
Tlf. 93.429.65.18

la bicicleta
periòdic popular de Tarragona
www.periodiclabicicleta.org

Vols construir la Pau?
Tens tot un món!
Apunta't als Camps de treball 2009 del Servei Civil Internacional!
www.sci-cat.org

, expressions

cultura@setmanaridirecta.info

ULL CLÍNICAL

La utopia inversa

Conversa amb John Zerzan

Defensar el primitivisme davant de la incomprensió i la pluja de crítiques no és una tasca fàcil. Tanmateix, això és el que John Zerzan (Oregón, 1943) es va proposar en treballs com a *Futur Primitiu* (1994) o com a editor de la revista *Green Anarchy*. Encara que molt aviat els mitjans de comunicació van córrer a situar-lo com a inspirador del moviment antiglobalització que va emergir a Seattle el 1999, són pocs els que li han dedicat atenció al seu missatge. I és que, més que entusiasdir-se a reduir a l'absurd cadascuna de les seves intuïcions, val la pena imaginar literalment la seva mirada al passat primitiu com una utopia inversa i com una metàfora carregada de vitalitat. Al cap i a la fi, el seu pensament parteix de preguntes com aquesta: "Qui no odia la vida moderna?" Una pregunta que, per Zerzan, potser només es pot contestar des del somni amb una revolta optimista que, en les seves paraules, "aspiri a ballar sobre les ruïnes dels rellotges, els ordinadors i aquesta degradació de la imaginació i de la voluntat anomenada treball". Hem aprofitat la seva participació recent al festival OVNI de Barcelona per filar aquesta conversa.

Alfonso López Rojo
cultura@setmanaridirecta.info

Actualment s'insisteix molt a parlar de 'crisi multidimensional' -en el sentit de crisi econòmica, ecològica, social, alimentària...- però, en realitat, no creu que ha estat sempre així en la mesura que és el capitalisme el que genera permanentment aquestes crisis? Estic d'acord que ens trobem davant d'una crisi totalitzadora, una crisi profunda en totes les esferes... però, dir que és una crisi del capitalisme només és mirar la superfície perquè

"La tecnologia ens roba el sentit i la textura de la vida"

tot és molt anterior. Per mi, estem en una crisi que ja té 10.000 anys d'existència i que va començar amb la domesticació i la divisió social del treball, que són les bases de la civilització. Per exemple, el procés inicial de domesticació de les plantes i els animals seria el que ens situa davant de qüestions actuals com la clonació i la tecnologia genètica. Però aquest procés no ha estat extern, ha estat creat per la pròpia humanitat... Com creu que es va iniciar? A través de la formació d'institucions socials que comencen amb la domesticació i la divisió del treball, que és la divisió de la persona mateixa i el primer pas per la creació de la socie-

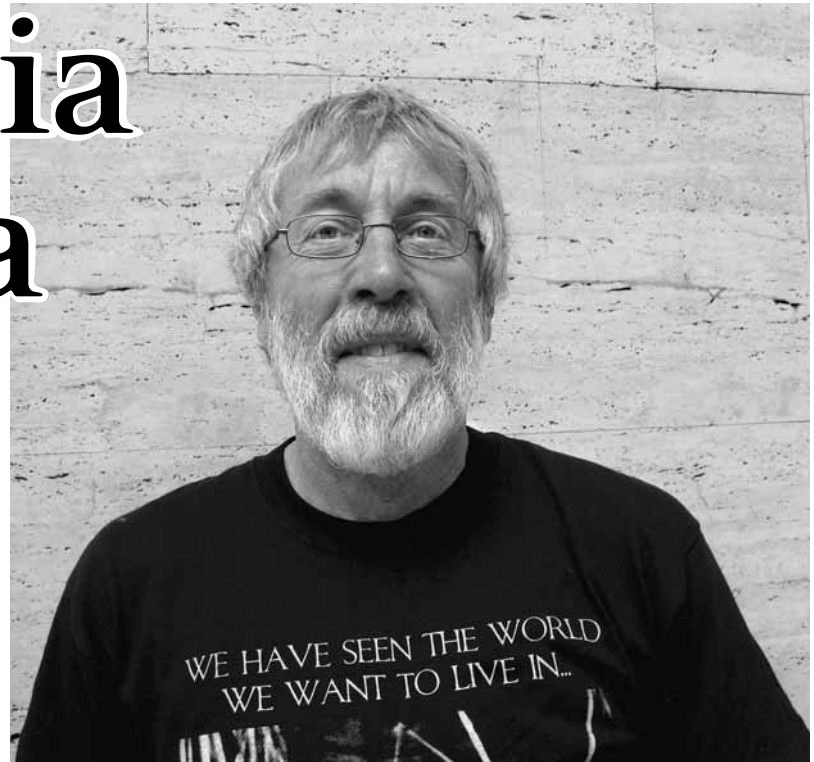
tat de classes. Abans d'aquest període de 10.000 anys, hi va haver dos milions d'anys en què els grups de pobladors cuinaven amb foc i feien vida social, però no creaven aquestes estratificacions ni feien guerres ni objectualitzaven la dona de forma sistemàtica. Tot aquest procés va avançar d'una manera gradual, gairebé imperceptible, per això és molt difícil anar enrere... És el mateix que ocorre amb el procés tecnològic: la tecnologia mai no va cap enrere, quan pren un camí ja no s'atura. I això és, en part, perquè no la problematitzem.

Tanmateix, es considera que la revolució neolítica va ser un punt d'inflexió i d'acceleració d'aquest procés comparable a la revolució industrial...

Cert, per això penso que l'anomenada revolució neolítica va ser l'error més gran de la humanitat. Un error com la revolució industrial. És necessari qüestionar radicalment els fonaments de la civilització.

Una de les crítiques que es fa a les seves teories primitivistes és que no són més que una actualització del mite del 'bon salvatge'.

La meua manera de respondre és anant al desenvolupament dels estudis antropològics que reescriven una versió de la vida fora de la civilització com la nostra que no és tan diferent de la que defensem els primitivistes. És cert que sempre hi ha un perill en les interpretacions i jo mateix sé que tinc tendència a idealitzar, però tracto de ser fidel a les proves. Tampoc no dic que el passat primitiu fos perfecte, però sí que crec que té característiques positives que poden servir-nos com a referent.

En aquest sentit, és interessant recordar que Marx i, especialment, Engels es van basar en els coneixements antropològics del seu temps per intuir l'existència d'un 'comunisme primitiu', un mode de vida natural, previ a les formes d'Estat i d'alienació...

En el fons parlem d'això. Però penso que ambdós veien el comunisme primitiu només com un estadi inicial de la humanitat. Una cosa que va existir, però que el progrés havia de superar per arribar a construir fàbriques... I, si vols un món industrial, no hi ha manera de desfer-se de l'Estat. Quant a l'alienació, és clar que actualment és molt més profunda i de base que la que Marx va saber assenyalar.

"No dic que el passat primitiu fos perfecte, però té característiques positives"

La fusió de la tecnologia amb les nostres vides és una de les qüestions més latents relacionades amb el desenvolupament tecnològic. Tanmateix, sembla que hi ha una confiança generalitzada en la tecnologia, com si en ella hi hagués sempre una part bona que potser pugui aconseguir l'efecte que Heidegger va assenyalar metafòricament a través del famós vers de Holderlin "On és el perill, creix també el que salva". Què n'opina?

Per mi, el que mata, mata. I on creix el perill, creix el perill, sense més ni més. No veig cap salvació en la tecnologia. La tecnologia no només ens roba el sentit i la textura de la vida, sinó que converteix la totalitat del món natural en matèria bruta per al seu propi desenvolupament. Heidegger va assenyalar que la tecnologia fins i tot està matant el pensament perquè el pensament se subordina a les necessitats de la màquina. Però va concloure erròniament quan va creure que el que calia canviar era el pensament, tot i que la conclusió lògica hagués estat que el que s'hauria de fer és acabar amb la tecnologia.

Un dels seus textos més coneguts es titula 'Diccionari nihilista'. En quin sentit usa la paraula nihilista?

Aquest títol és una broma: no sóc gens nihilista. Hi ha moltes maneres d'entendre la paraula i, en general, jo sento esperança. Per exemple, m'agradaria enfonsar-ho tot, però això no vol dir que sigui nihilista perquè, per mi, enfonsar-ho tot seria positiu. No tindria un sentit negatiu. **Considera una proposta viable la tornada a l'estadi primitiu?** Per mi l'únic lògic és tornar a la prehistòria, encara que, és clar, és una qüestió oberta... No hi ha un sol pla ni un sol disseny establert. Crec que el futur ha de procurar restablir les comunitats basades en el cara a cara i abandonar el camí suïcida de la tecnologia. Actualment, al Brasil, hi ha molts joves anarquistes que es decanten pel primitivisme. Un detall que em sembla curiós és que, en una edició que han fet del meu llibre *Futur Primitiu*, han posat com a portada una imatge on es veu un

grup de persones pujant per un pendent fins arribar a un precipici pel qual van caient una rere l'altra i una d'elles exclama: "Si hem arribat fins aquí, no podrem tornar cap enrere!".

Aquesta sensació de ser al llindar del precipici, com a conseqüència final del paradigma capitalista del creixement il·limitat, també és una idea que valora molt el moviment pel decreixement. Quina opinió li mereix aquest moviment?

Em sembla interessant, però no sé com es pot arribar al decreixement treballant dins del sistema. No crec

"Al Brasil, hi ha molts joves anarquistes que es decanten pel primitivisme"

que pugui coexistir amb el sistema ni que pugui arribar molt lluny si no té un paradigma alternatiu i un pla concret per trencar amb el propi sistema.

Una cosa graciosa per acabar: una de les crítiques més planes que es fan a aquest moviment és que planteja el decreixement actualment és com "voler tornar a les caverne"... Almenys em reconeixera que, en això, primitivistes i decreixentistes "sí que tenen alguna cosa en comú", no? Oh, no, perquè jo sí que vull tornar a les caverne i el que no entenc és que volen els decreixentistes si no és tornar a les caverne!! (rialles).

Futbol per la Humanitat i contra el Neoliberalisme

Cinquena edició de la Trobada al Forat de la Vergonya

Jornades de Futbol per la Humanitat i contra el Neoliberalisme de l'any passat a la Barceloneta

Ramon Sesen
cultura@setmanaridirecta.info

L'any 2005 es va celebrar la primera edició de la Trobada Futbolística per la Humanitat i contra el Neoliberalisme i el proper 20 de juny, de nou, el Col·lectiu de Solidaritat amb al Rebel·lió Zapatista, juntament amb Contrabanda, Barris en Lluita i l'Ateneu Llibertari del Casc Antic, surten al camp del Forat de la Vergonya i conviden tothom a jugar. La intenció és, simplement, "passar una bona estona i trobar espais comuns amb la gent que trobem al carrer, a les assemblees i a les diverses companyes".

"Passar una bona estona i trobar espais comuns amb la gent que trobem al carrer, a les assemblees o campanyes"

Tant se val, amb samarreta i pantalons curts per ensenyar els braços i les cames, cordar bé els cordons de les bames, amunt els mitjons i... a suar! Altes i baixos, joves i menys joves, noies i nois,

d'aquí i d'allà, tothom està convidat a participar en aquest torneig que retransmetrà en directe la ràdio lliure Contrabanda (91.4 FM).

Un torneig amb història

El Forat de la Vergonya va ser, durant un temps, un símbol de la creació i l'autogestió veïnal a la plaça de la Ribera de Barcelona, un indret que, des d'un principi, l'Ajuntament volia convertir en un pàrquing. L'any 2005, aquest espai es va convertir en el terreny de joc, un camp ple de solcs i forats que no van impedir la participació de 24 equips al torneig. Durant la primera trobada, ràdio Contrabanda ja va començar a retransmetre l'esdeveniment en directe i a fer difusió de les diverses lluites del Forat.

Després de l'èxit d'aquesta primera trobada, va arribar la segona i, tot i la fama que les segones parts mai són bones, va tornar a ser un èxit, fet que va encoratjar la gent a convocar la tercera. Però l'any 2007, l'Ajuntament va desallotjar el Forat i la Trobada es va quedar sense espai de joc. Els veïns i veïnes de l'associació l'Òstia del barri de la Barceloneta van acollir la Trobada a la plaça del Poeta Boscà, al costat del mercat, on anys enrere jugaven diversos equips del barri. L'any passat, la trobada va retornar al Forat. La lluita del veïnat va aconseguir que l'Ajuntament mantingués la plaça de terra i el camp de futbol, on la mainada del barri continua jugant.

V Trobada Futbolística per la Humanitat i contra el Neoliberalisme

20 de juny durant tot el dia
Forat de la Vergonya. <M> Urquinaona i Jaume I, Barcelona.

> Per jugar

El límit serà de 24 equips i se sortejaran els horaris.
Per inscriure un equip:
C. de la Cera, 1 bis. Barcelona
lokal@pangea.org
Tel.: 934 422 101

El bressol de la renovació pedagògica en perill

L'Ajuntament pretén traslladar l'Escola Baixeras i el parvulari Montessori

AGUSTÍ CODINACH

Gemma Garcia
cultura@setmanaridirecta.info

Àngel Baixeras va ser la primera escola graduada de l'Ajuntament de Barcelona durant la I República i Montessori, el primer parvulari públic de la ciutat. Fa un parell de mesos, l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes (AMPA) va assabentar-se que les obres de la nova escola on es traslladaran començaran el mes de juliol. Tant l'AMPA com l'Associació d'Amigues i Amics del Baixeras, exalumnes i l'equip docent s'oposen al trasllat de l'escola Àngel Baixeras de la Via Laietana i el seu parvulari Montessori (carrer Ataulf) al carrer Rull perquè consideren que estan ubicats en uns edificis emblemàtics de l'ensenyament i que hi ha altres prioritats al barri.

L'any 1994 el Parlament de Catalunya va establir el trasllat de l'escola Baixeras i el parvulari Montessori. Actualment i després de tants anys, Belén Navarrete, presidenta de l'AMPA, denuncia que cap partit del districte sap perquè es va prendre aquella decisió ara fa quinze anys. Durant tot aquest temps, l'AMPA i l'equip docent han treballat per dignificar un espai que ha estat oblidat per l'administració i "després de tot aquest temps i tot l'esforç, ens arriba a les orelles que hem de fer la maleta", lamenta Navarrete. Les integrants de la campanya per salvar Baixeras i Montessori perceben que l'administració no ha reflexionat sobre els motius del trasllat i que no

tenen en compte les prioritats actuals del barri, com la necessitat d'invertir en cicles formatius.

Segons Navarrete, el barri cada vegada està més pensat de cara al turisme i "perd la seva identitat i els espais de trobada del veïnat".

Baixeras i Montessori van ser el niu d'una renovació pedagògica capdavantera en el seu temps i es van construir expressament al barri gòtic, l'any 1922, per mostrar la importància de l'educació des del bell mig de la ciutat. Fruit d'un projecte de Josep Goday, un dels artífexs dels centres escolars construïts durant la República, va seguir la línia d'aquest arquitecte, que proposava edificis senzills que fugien de l'opulència i optaven per la contenció i la simplicitat, la "belleza de la llar humil". Segons Navarrete, els espais són molt amplis i ofereixen moltes possibilitats. Ja fa uns anys que, en aquest espai, es du a terme un projecte de pedagogia constructivista i l'equip docent aprofita els interessos de la criatura perquè adquireixi el coneixement millor i més ràpid. Segons Navarrete, aquest projecte no es podria desenvolupar en una escola de doble línia (dues classes per curs), un model que -des de la campanya- asseguren que no cal, tal com demostren els estudis demogràfics.

+ INFO

salvembaixeras.blogspot.com/

Ajudan's a sembrar idees i a collir realitats!

Fes-te soci de l'Era

Rebràs trimestralment per correu la revista **l'era** Agroicultura, el butlletí d'Esporus (en format electrònic si tens correu-e) i la informació dels cursos i altres activitats de l'associació.

l'era espai de recursos agroecològics

TRUCAN'S! Tel. 93 878 70 35 · www.associaciolera.org

SOLIDARIDAD OBRERA

Portaveu de la CNT a Catalunya
Contrainformació feta per i per als treballadors/es
Subscriu-te!

www.soliobrera.org

Cooperatives de Treball de Catalunya

Som a Sants, al servei de les cooperatives

c. Premià, 15, 1a planta 93 318 81 82
www.cooperativest treball.com

QUESANTI
www.quesanti.cat

Sonorització, il·luminació d'esdeveniments

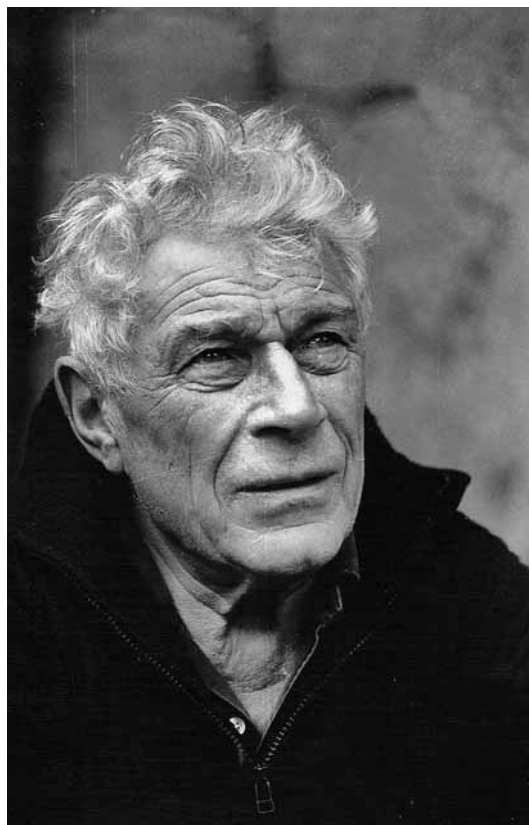
www.quesanti.cat | info@quesanti.cat
Tribuna de contacte: 628 624 345 (M) | 688 688 472 (T) | 937 338 594 (T) | Fax: |

, expressions

LLIBRES

D'A a X, de John Berger

La capacitat de mantenir la confiança en la foscor

Àlex Vila
cultura@setmanaridirecta.info

John Berger escriu que quan va preguntar a la seva mare per què era vegetariana, aquesta li va respondre, amb naturalitat, que ho era perquè estava en contra del verb *matar*. Desconeixem la reacció del jove Berger, però aquesta afirmació d'una senzillesa tan ben destil·lada segur que podria fer-la a qualsevol dels seus personatges literaris, especialment l'Aida, la farmacèutica que escriu cartes a un pres polític a la última obra literària de Berger, *D'A a X*, que també és la primera que es tradueix al català, a càrrec de Laura Baena, i publicada per Edicions de 1984.

L'home dels cabells blancs de la foto (Londres, 1926) ha construït tota una trajectòria independent als gèneres i les modes, on destaquen els seus assajos sobre art, *Modos de ver*, per exemple, novel·les realistes com *G*, o la trilogia *de sus fatigas...* Temes tan poc banals com la industrialització d'Europa i la pèrdua de la forma de vida rural o el desarrelament urbà són propis de la seva literatura.

D'A a X. La reafirmació de l'esperança. La resposta davant l'època de la impunitat neoliberal descarada de Guantánamo és, en aquest cas, una resposta en gènere epistolari. Al cap i a la fi, qui ha d'escriure cartes és perquè ha d'insistir a esborrar la distància. En un paisatge de repressió volgudament desdibuixat, que intuïm que és Palestina, però que

també és el Kurdistan i l'Amèrica Llatina, una farmacèutica escriu cartes al seu company, d'un ofici igual de simbòlic que el de mecànic, és a dir, gent dipositària de dolors aliens i gent que arregla coses amb les seves mans. El llibre intercala les cartes d'ella amb les petites anotacions al darrere que hi fa ell, que serveixen per polititzar el llibre i poder fer casar les relacions sentimentals i la tenacitat ideològica dels dos personatges, on clarament ella ha pres la decisió d'estar per sobre la situació de separació forçosa: "A tu et dic Sí, a la vida que ens ha tocat viure li dic No". És en aquesta actitud de reafirmar l'entrega amorosa "malgrat tot" que podem interpretar aquestes cartes i no pas en una qüestió de senzilles cartes d'amor; i potser sigui aquest un dels nuclis constants des d'on surt la literatura de Berger, de l'intent d'ajuntar tot tipus de tensions i distàncies: entre el cos i la ment, entre el marxisme i l'art modern, entre la distància que separa la interpretació materialista de la història i l'espiritualitat. Per la síntesi que ens ocupa, la de les cartes, Berger fa ús de les metàfores, de les frases amb molta condensació de sentit: "A la seva edat, la paraula que encara li agrada més és descobriment"; de tot tipus d'imatges poètiques, algunes construïdes amb elements tan vulgars com la llet desnatada o els elements químics, de la celebració quotidiana de la sensualitat dels cossos, de la fisicitat del camp...

D'A a X

John Berger
Traduït de Laura Baena i Garcia

D'A a X

John Berger
Edicions 1984
197 pàg. 2008

vaja, que *D'A a X*, inevitablement, ens aboca a la poesia més que a la novel·la.

La manera d'anomenar el món
La seva és una mirada difícil de limitar, on els personatges que construeix l'autor poden ser sense sostre, venedors ambulants, joves malaltes de sida, o pagesos vells i solters, però en cap cas són instrumentalitzats per explicar-nos la realitat bruta i desesperant, sinó per dignificar sempre l'opció de qui està a favor del verb *viure*.

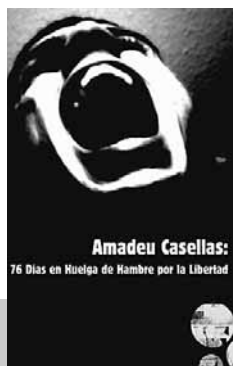
LLIBRES

Reflexions i solidaritat amb Amadeu Casellas

Marta Camps
cultura@setmanaridirecta.info

Enmig de la nova vaga de fam i de set del pres polític Amadeu Casellas iniciada l'1 de juny, la Coordinadora Anticarcerària de Barcelona i La Cizalla Àcrata han decidit editar un llibre de suport i de difusió de la situació de Casellas. Concretament, un conjunt de reflexions al voltant de la campanya de solidaritat que es va endegar -tant entre reixes com al carrer- l'estiu de 2008, quan el pres va decidir emprendre una vaga de fam que va durar setanta-sis dies.

El llibre és un recull de voluntat col·lectiva, de materials per l'acció i també per la reflexió, on se segueix fil per randa una situació que, segons els grups editors, va provocar un salt qualitatiu en la lluita a les presons. Alhora, la vaga de fam de gairebé dos mesos i mig va fer créixer un moviment de suport i de difusió de les lluites i les condicions dins les presons. Ara bé, la contraportada ho diu més clar: en cal més i més enllaçada i coordinada.

Amadeu Casellas

Editen La Cizalla Àcrata i la Coordinadora Anticarcerària de Barcelona
46 pàg. 2009

+ INFO llibretamadeu.blogspot.com

LLIBRES

L'infern

Roger Palà
cultura@setmanaridirecta.info

Serguei Dovlàtov és un dels autors més populars de la literatura russa contemporània. De fet, moltes de les expressions de les seves novel·les han esdevingut part del llenguatge popular rus. Tot i això, ha hagut de ser una editorial independent com La Breu, que a més està especialitzada en poesia, la primera que publiqui en català una de les seves obres: *La zona. Apunts d'un vigilant de camp*. En aquesta novel·la explica les seves experiències com a vigilant d'un camp de concentració a l'antiga Unió Soviètica.

No hi trobem, però, cap dels elements que sovint resulten habituals a la literatura concentracionària. A *La zona*, no s'hi expliquen atrocitats ni s'hi fa pornografia del terror: Dovlàtov, amb la seva prosa lacònica i eixuta, fuig en tot moment del sensacionalisme en una sèrie de relats curts que alterna amb suposades cartes al seu editor nord-americà. A les cartes, Dovlàtov es justifica, afegeix anècdotes i parla de com reconstrueix el llibre a partir dels microfilms que li arriben des de l'URSS. L'autor va acabar els seus dies alcoholitzat i exiliat als Estats Units, després que les autoritats soviètiques el convidessin a abandonar la Unió Soviètica a mitjans dels setanta.

L'alcohol, l'argot del camp, l'humor i sobretot les persones, presoners i militars, són els protagonistes. A diferència d'obres com *Arxipèlag Gulag de Soljenitsin*, Dovlàtov considera que l'infern no rau en el camp en si, sinó dins les pròpies persones que l'habituen, siguin presos o vigilants: ambdós papers són intercanviables.

La Zona.

Apunts d'un vigilant de camp

Serguei Dovlàtov
La Breu
228 pàg. 2009

CINEMA

Panoràmica de la Cuba cinematogràfica

'Se permuta' i 'Vampiros en La Habana', dues mirades a la Cuba governada per Fidel Castro en clau de comèdia i fantasia

Fotograma de 'Se permuta'

Ignasi Franch
cultura@setmanaridirecta.info

Resulta interessant examinar la producció cinematogràfica cubana durant els anys del govern de Fidel Castro. Les dècades de xoc entre oficialisme i anticastisme han provocat unes recepcions molt confuses de diferents films, quan l'ambigüitat (o riquesa) d'aquests ha possibilitat que poguessin ser titllats de contrarevolucionaris o d'acrítics depenent de l'emissor de les opinions. És el cas de dues de les pel·lícules més exitoses de la Cuba contemporània, *Fresa y chocolate* i *Guantanamera*, ambdues signades pel duet format per Tomás Gutiérrez Alea i Juan Carlos Tabío, i d'altres obres de diferents cineastes que es mouen entre els oposats a l'ortodòxia revolucionària i la seva crítica total.

D'ambicions i arribisme

Juan Carlos Tabío (*Lista de espera*) és un dels cineastes més actius (i progressivament polèmic) de la Cuba contemporània, un director de llarga trajectòria en solitari i amb trets definitoris d'un estil. Recentment, s'ha relançat en vídeo domèstic la seva obra *Se permuta*, una amable comèdia sobre el món de l'habitatge. Hi conflueixen influències molt diverses: alguns subratllats musicals i visuals remetent a l'expressivitat histriònica de la telenovella o de la farsa còmica. L'interès per la reflexió sobre el mateix llenguatge cinematogràfic, en canvi, dona un petit vernís experimental al conjunt.

El film de Tabío tracta la història de Yolanda -una jove i bella estudiant- i de la seva mare. Preocupada perquè la seva filla pugui enamorar-se d'un jove d'un barri que consi-

dera decadent, Gloria es proposa permutar el pis familiar per viure en una zona més d'acord amb els seus desitjos. Allà, la noia coneixerà un home que vol ser empresari, tan vocacionalment arribista com Gloria. Ambdós establiran una associació d'interessos, però Yolanda, en contrast amb aquesta obsessió per la prosperitat material, se sentirà atreta per la vida normal d'un enginyer l'ambició del qual és aconseguir un sistema que faciliti i abarateixi la construcció de cases prefabricades en benefici del col·lectiu. Al final, Tabío apostarà, potser de manera massa evident, pel final edificant i humanista.

A la seva edició en DVD, *Se permuta* arriba acompanyada de *Dolly back*, un curtmetratge amb el qual Tabío aprofundeix en les pinzellades de metafísica del darrer tram de *Se permuta*, radicalitzant-les sense abandonar l'humorisme. També s'inclouen al disc *Jau*, una mirada rara a la convivència entre gossos i persones i a la mateixa vida humana des d'una perspectiva distanciada, i *Obataleo*, un discutible documental sobre música folklòrica i espiritualisme del recentment desaparegut Humberto Solás (*Barrio Cuba*).

Animació paròdica

Per la seva banda, *Vampiros en La Habana* és una curiosa mostra de cinema d'animació, d'enfocament juvenil i amb ànim paròdic de diferents gèneres i arquetips cinematogràfics, però també amb un evident missatge de ridiculització del consumisme i crítica del mercantilisme en el sector de la salut. Un jove músic milita a la resistència al règim de la Cuba prerevolucionària. Sense saber-

ho, és un vampir, el nebot d'un científic que ha descobert la fórmula secreta perquè els vampirs puguin viure a la llum del sol. Quan aquest intenta difondre de manera universal i gratuïta la seva fórmula, es troba amb la resistència de dos grupscles de vampirs mafiosos, europeus i nord-americans, que volen controlar la fabricació del beuratge i vendre'l com a producte de consum.

De tècnica artesana i un punt precària, la pel·lícula resulta interessant per la incessant projecció ideològica que mostra (el pes de la màfia i el gran capital nord-americà a l'Havana prerevolucionària, l'equiparació entre vampirisme i capitalisme, els intents d'explotar comercialment la medicina...) més que pel seu humor paròdic i pel pintoresquisme amable amb què retrata la vida local. Xoquen, també, algunes imatges insòlites en l'animació per un públic juvenil globalitzat: dones despallades i gossos i policies reaccionaris assassinats sense dramatisme.

Se Permuta i *Vampiros en La Habana* són només dos films de l'amplia col·lecció de vint-i-quatre DVD *Cinemateca de Cuba*. Si bé aquests dos títols estan comercialitzats de manera general, els altres es distribueixen només en quioscos o per Internet.

FILMOGRAFIA

Juan Carlos Tabío,
Se permuta
(Impulso, 1984)
Juan Padrón,
Vampiros en La Habana
(Impulso, 1986)

CINEMA

Els senyors de l'horror

Masters of horror

Temporada 2 Volum V
(Manga Films, 2007)
Inclou *Los washingtonianos* / *Crucero de ensueño*
Directors: Peter Medak / Norio Tsuruta
Durada: 57 / 57 minuts

I.F.
cultura@setmanaridirecta.info

Los washingtonianos va ser exemple de la presència del comentari sociopolític dins una sèrie televisiva de migmetratges fantàstics, *Masters of horror*. L'hongarès Peter Medak (*Al final de la escalera*), un professional de rara trajectòria, va signar aquesta violenta comèdia negra que, més enllà de la crítica als contemporanis Estats Units de Bush i Cheney, es remunta als orígens mitjançant una ficció. Un jove matrimoni viatja a la casa familiar del marit per acomiadar-se de la seva àvia. Allà, entre papers i antiguitats, descobrirà un secret horrible sobre els impulsors de la constitució americana i una societat secreta que preserva el seu llegat antropòfag. Assenyalant de manera poc subtil la violència de la construcció americana ("la majoria

dels historiadors només són relacions públiques del passat", diu un dels personatges coneixedors de la revelació), Medak s'abandona al *grand guignol* amb un to de farsa esquitxat per dosis generoses de *gore*. El resultat, primitiu, no deixa de despertar força simpatia.

Menys particular és *Crucero de ensueño*, la quota japonesa de la segona temporada de la sèrie, aquesta vegada a càrrec de Norio Tsuruta (*Premonition*). Una història més d'esperits orientals irats, juga la carta de la multiplicació de trames de venjança, quotidianes i sobrenaturals. Apostant per complicar els lligams entre personatges i usant una localització atípica en un petit iot (que marca la proposta híbrida d'intriga amb elements fantasmagòrics), el cineasta prova de superar -sense gaire èxit- les habituals limitacions pressupostàries de la sèrie.

DVD

Kontroll

(Warner-Amazig!, 2003)
Director: Nimród Antal
Guionistes: Nimród Antal,
Jim Adler
Durada: 111 minuts

Un jove revisor de metro de Budapest viu tota la seva vida dins els túnels i a la nit, només entès (i en part) pels seus companys i menyspreat pels viatgers. Un film amb un enfocament rar i mutant, que combina l'esteticisme del videoclip amb preses llargues a l'europea, el realisme màgic de Kusturica i la brutícia del realisme

postsoviètic. Antal va aconseguir una certa repercussió amb aquest film que juga a transcendir la quotidianitat per esdevenir simbòlic, potser fantàstic. Alguns moments de *pathsos* i de veritable empatia vers uns personatges marginats humanitzen una proposta més aviat juvenil, un xic esquivada, però interessant. I.F.

DVD

S21: la màquina roja de matar

(Filmax-Sagra, 2003)
Director: Rithy Panh
Gènere: Documental
Durada: 97 minuts

L'autor de *La gente del arrozal* va ser un dels milions de presoners dels camps de rehabilitació dels khmers rojos a Cambodja. Amb un pes marginal del material d'arxiu, sense testimonis d'alts dirigents, Panh s'allunya de l'historisme i del periodisme i resitua els protagonistes de l'horror (presoners i carcellers) als llocs on

es va produir. L'enfocament existencial conviu amb l'explicació dels procediments d'una fàbrica de culpables que podria haver acabat amb una quarta part de la població cambotjana. "Necessitvem una història", diu un dels khmers, que es justifica en la necessitat d'entregar "enemics" per no despertar sospites. I.F.

, expressions

. PUNTS SUSPENSIVS

De quina passarel·la sobre quin fossar (la 7 que mai s'acaba)

LLUÍS RAFOLS

Martí Sales
cultura@setmanaridirecta.info

1 El primer cop no alçava més de quatre pams de terra. Em van explicar el conte de Pinotxo i el moment més fosc de tota la història va ser el que més em va captivar: quan en Pinotxo era empresonat i el venien a consolar i a dir-li que aviat el traïrien d'allí. Una sèrie de conceptes van aparèixer, flamants, dins del meu caparró: llibertat, manca de llibertat, esperança, dolor, consol i pietat.

2 Edifici d'estructura radial, el panòptic, 1904, presó cel·lular, *galápagos*, els motins del 1906-1919-1931-1975-1977-1978-1979, la COPEL -els presos en lluita-, la cinquena galeria, el palomar, l'argot, els innumerables intents de fuga, els innumerables plans d'enderroc, la superpoblació endèmica. Una presó: la Model.

3 D'adolescent, després d'haver vist *West Side Story* i Kids i haver llegit la Susan E. Hinton, vaig dedicar-me a fotre'm en tots els merders possibles. Sempre al carrer fent el bèstia: rebentar, esbotzar, robar, entrar a cases, beure, drogues, hòsties. Hi havia les organitzacions polítiques, hi havia la música, hi havia el descontrol i les ganes de trencar-ho tot, d'obrir-me el cap contra la primera cantonada, a les manifestacions i als concerts, a les festes majors i a l'institut, fugint de casa i a tot arreu. Hi ha-

via els amics sonats, els amics primmirats, els amics de sempre i els enemics, una pila. Els fatxes, a mata-degolla. La policia, l'esquivàvem com podíem, de vegades pels pès. Amb els *segurats* intentàvem passar desaparcebuts. Amb els pares no hi havia remei. No sabíem el que fèiem, ho fèiem d'esma, i ningú mai parlava de delinqüència. De la Model no en sabíem res. Parlàvem de porros i de l'ETA, d'avençures i de bregues, les passades i les fabuloses per venir.

4 L'any 1888, la burgesia barcelonina va celebrar amb ostentació l'Exposició Universal. Paral·lelament, com un acte més, es feia l'acte solemne de la col·locació de la primera pedra de la que seria la nova Presó Model. A la Junta de Construcció d'aquesta nova presó hi havia diversos dels noms de la mateixa junta que havia promogut l'Exposició del 88: l'alcalde Rius i Tauler, el banquer Evaristo Arnús, el president del Foment del Treball Nacional Ferrer i Vidal, el financer Jover i Serra, el vidrier modernista Emili Sala, etc. Pere Armengol, el jutge de l'Audiència de Barcelona, primer impulsor de la reforma penitenciària i considerat la màxima autoritat en aquesta matèria, va dir: "... *Se digna S.M. disponer se inauguren oficialmente las obras, de ésta, que será una de las fortalezas desde las cuales la sociedad española ha de defenderse contra los que quebrantan sus leyes, perturban la paz de las familias y atacan la vida o la propiedad del ciudadano.*"

> La ploma

El poemari *Huckleberry Finn* (Editorial Moll, 2005) va ser el tret de sortida de Martí Sales, obra que va merèixer el Premi de poesia Vila de Lloseta. Dos anys més tard, "l'explorador de la jungla urbana", va publicar el llibre *Dies felixos a la presó* (Empúries, 2007), un manual per joves presos i la història d'un escriptor que creix en la foscor. Però Sales també ha explorat i explora les arts escèniques, com a director i actor de teatre, i la música, amb la banda de punk Els Surfing Sirles.

5 Quan arribes a l'últim i recremat bri d'adolescència, el món, llampejant, es fa terriblement de veritat. Fer-te gran és un gec d'hòsties i costa aguantar dret. Prens consciència de tots els teus actes i ja no pots fer com si res. Saps coses. I te n'han passat d'altres. I això és irreversible, no hi ha paraigües ni xarxa: vius amb blaus. Viatges per aprendre a aturar-te i pensar, per poder saber qui és l'altre, per trobar la part de tu que és l'altre i viceversa. Plores, lleigeixes, estimes. Al pòsit, *Incerta glòria*, el Grup de Treball, Sarrionandia, Casasses, els místics, Negu Gorriak a Herrera de la Mancha: els que lluiten. Decideixes. Prens partit. Per no caure, creixem col·lectivament.

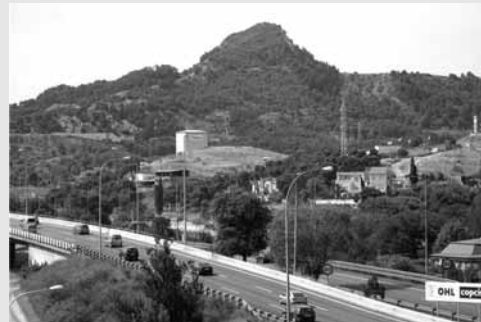
6 La nit del 19 de juliol de 1936 la comissió permanent de presos polítics de La Model va demanar al subdirector que els deixessin anar. Volien participar en aquell moment històric. La demanda els va ser concedida. La totalitat dels reclusos va sortir i es van dirigir als llocs on la lluita encara era viva. Aquella nit, per primer cop des de la seva inauguració, la presó va dormir sola.

7 Entro a la Model. Tot va lent. Passo els dos cancells i arribo al panòptic. Trec els llibres de la bossa perquè no me la deixen dur. Un llibre de Michaux, un d'Oliverio Gironi i el *Llibre de Meravelles* de l'Estellés. Travesso el pati de presos amb una estranya sensació de sobredosi d'energia. Són adults i, alguns, perillosos, però juguen com si fossin nins a l'institut o a la plaça. Després del taller, la sortida és igual de lenta que l'entrada, cancel·ler cancel·ler, denaï en boca. A la terrasseta del bar del davant, demano un quinto. Demano un quinto. Que faci Dío: "Si us plau, un quinto", i tot és dir-ho i que me'l portin. És fresc i me'l bec entre el soroll dels cotxes, a l'ombra dels plàtans. I m'equivocaré perquè pug equivoque-me: així s'aprèn. Samuel Beckett, savi entre els savis, deia: "Ever tried. Ever failed. No matter. Try again. Fail again. Fail better". Això és exactament el que no pots fer dins d'una presó.

. EL REBOST

El turó de Montcada

OSCAR ROMERO

Oscar Romero
rebost@setmanaridirecta.info

Aquesta setmana us recomanem una excursió curiosa: pujar fins al turó de Montcada, conegut popularment com el *Cim de l'Asland*. Amb una alçada de 273 metres i un perfil esmolat, aquesta muntanya emblemàtica presideix la porta d'accés a Barcelona des del Vallès. Es troba al municipi de Montcada i Reixac i forma part de la serra de Collserola.

Dalt del Turó, antigament s'alçava el castell de Montcada, que, cap el 1023, dominava l'antiga via romana i el camí ral. Va ser el lloc d'origen de la família Montcada i centre de la baronia de Montcada, que el 1390 va passar a ser propietat de la ciutat de Barcelona. El 1713, Felip V va ordenar demolir el castell per evitar que els catalans el poguessin tornar a utilitzar contra els castellans després de la Guerra de Successió. L'església romànica de Santa Maria de Montcada, al costat del castell, va subsistir fins que, el 1808, va ser enderrocada per les tropes napoleòniques durant la Guerra del francès. L'any 1908 es va bastir un nou santuari, que va desaparèixer amb la instal·lació de la fàbrica Asland el 1917.

Per pujar-hi, sortim des de l'estació de *Renfe* de Montcada i Reixac-Manresa. Creuem l'autopista per un túnel subterrani i enfilem les escales fins al cementiri. Des d'aquí, surt una pista que ens porta a un dipòsit d'aigua. Una mica més amunt, deixem la pista i agafem un corriol -a l'esquerra- fins arribar al marge de la pedrera. Ara ens cal rodejar la pedrera i passar per sota de la torre del

guita forestal fins al vessant sud de la muntanya. Aquí trobem un petit camí que va directe cap al cim. Aquesta ruta és la via considerada normal i no té gaire dificultat però, si optem per pujar pel vessant nord-oest o nord-est, serà necessari grimpar o fins i tot fer servir material d'escalada.

Des del cim, les vistes són boniques: el Tibidabo, Montserrat, Sant Llorenç del Munt, el Montseny. Malauradament, aquesta excursió també ens permet evidenciar el procés de degradació que pateix la muntanya.

Turó i població, víctimes de la cimentera

L'any 1917, la fàbrica Asland es va instal·lar al municipi i va començar l' explotació del Turó. Extreu roca calcària i pissarres per produir ciment. L'activitat, que l'empresa Lafarge continua avui dia, ha erosionat i deforestat la muntanya cruelment. Una prova d'això és la variació de l'alçada del cim, 27 metres inferior a l'original. Per altra banda, el procés productiu de la planta genera una gran contaminació atmosfèrica i acústica que afecta la població de Montcada. El més perillós és la pols que emet la fàbrica, que provoca malalties cardiorespiratòries greus.

A la dècada dels 80, la mobilització ciutadana va aconseguir frenar l'extracció i va forçar l'adopció de mesures per reduir l'emissió de partícules, però la lluita encara continua. Convertir la muntanya en un espai natural, acabar amb l' explotació de la cimentera i impedir la construcció d'un túnel ferroviari que la travessi són les principals demandes veïnals en defensa del Turó.

Recomanem

MOLLERUSA
diumenge 21
TALLER DE RATAFIA
Casal d'Arreu
casal@larreu.org

LLEIDA
dijous 18
"JORNADES: PROSTITUCIÓ, DRETS I LLIBERTATS DE LES DONES"

19h. CSA La Maranya, C. del parc, 13
Xerrada: "La prostitució, del segle XV als nostres dies: una perspectiva històrico-antropològica". Ponents: Maria José Vilalta, professora titular d'Història Moderna de la Unitat Departamental d'Història Social (Facultat de Lletres) de la Universitat de Lleida. Joan Pallarès, professor titular d'Antropologia Social de la Unitat Departamental d'Història Social (Facultat de Lletres) de la Universitat de Lleida.
Organitza: CSA La Maranya

Arts Visuals · Divulgació · Arts Escèniques · Música

ALTAFULLA

Dijous 18 de juny
Projecció de la pel·lícula 'La Clase'
21 h. Cinemes Les Bruixes
Organitza: Cine Club Altafulla

BARCELONA

Dijous 18 de juny
Passi del documental 'El mundo según Monsanto'
20 h. Espai Obert. C. Violant d'Hongria, 71, 1r. I presentació de la campanya Salvem la Iniciativa Legislativa Popular, per declarar Catalunya Lliure de Conreus Transgènics i obligar a etiquetar els productes que continguin OGM.

Divendres 19 de juny
Totes som delinqüents. Debat entorn la proposta de llei de l'avortament i el dret de les dones a decidir.
19.30 h. Pati Llimona. C. Regomir, 3. Amb la participació de les dones de: Associació de Planificació Familiar de Catalunya i Balears, Col·lectiu de Dones en l'Església, Campanya pel Dret a l'Avortament Lliure i Gratuït. Organitza: Campanya pel Dret a l'Avortament

Presentació dels camps de treball internacional
19 h. Centre Cívic Pati Llimona. C. Regomir, 3. Organitza: SCI-Cat

Dissabte 20 de juny
Inauguració de l'exposició "Les mobilitzacions populars a Barcelona, en imatges"
19 h. Cooperativa Ítaca. C. Pallars, 230. Presentació a càrrec de: Albert Salamé (fotògraf), un estudiant militant del SEPC, un membre del CSOA La Teixidora. Organitza: AP Octubre-Casal Independentista del Poblenou

Inauguració de l'Ateneu Popular de les Corts
Pl. Concòrdia
12.30 h. Vermut amb la cançó improvisada d'Ensaladilla So Insistent
14.00 h. Dinar amb gaspatxo, paella, postre i beguda (9 euros).
15.00 h. Quina popular
17.00 h. Mostra de cultura popular
19.30 h. Taller de circ
21.30 h. Concert gratuït

Festa de comiat de la primavera
21 h. Espai Obert. C. Violant d'Hongria, 71, 1r.

Vermut de Ca la Dona
12 h. Plaça Isidre Nonell
www.caladona.org

21 de juny
Segon Cabaret Gordíssim
18 h. CSO La Gordíssima.
C. Pons i Gallarza, 10.

23 de juny
Solstici d'Estiu 2009
20 h. A la plaça d'Osca
23.30 h. Obertura de portes a Cotxeres de Sants.

Dijous 25 de juny
Escola d'Estiu d'Attac 2009
19 h. Centre Cultural La Casa Elizalde. C. València, 302. Obertura i presentació del programa amb la conferència de Sami Nair, polítòleg i professor-investigador de la Universitat Pablo Olavide de Sevilla.
Organitza: ATTAC-Catalunya

GRAMENET DEL BESÒS

23 de juny
Revella a Can Zam
Organitza: Plataforma per a la defensa de la Serra de Marina i Can Zam.

MOLINS DE REI

Dijous 18 de juny
Orígens i problemàtica de la salinització del riu Llobregat
20 h. CEM. C. Major, 109.
Projecció del documental: *La sal de la mort*, i posterior debat amb: Josep Lluís Moner (membre de la Federació d'ecologistes de Catalunya), Roger Lloret (membre de la Plataforma Montsalat).
Organitza: CEPA-EdC

REUS

Barraques de Reus'09
Divendres 19 de juny. 21 h. Parc de la Festa. Concert amb l'actuació de la Bundu Band i Sergent Garcia. Entrada gratuïta.
Dissabte 20. 21 h. Concert amb l'actuació de The Kluba i Kop.
Diumenge 21. 21 h. Concert amb els grups participants a la final del concurs de música jove i actuació de Whiskyn's.

SORT

21 de juny
Cercavila de caràcter festiu
19.30 h. Poliesportiu de Sort

Per a posar en evidència la constant vulneració dels drets laborals.
Organitza: Pílum.

TARRAGONA

Dimecres 17 juny
Xerrada: "Potencialitats i límits cap a una ciutat de Tarragona més autosuficient energèticament"
19 h. Aula 425 Campus Catalunya. Universitat Rovira i Virgili. Amb Jesús López, especialista en energia solar, Sergi Saladié, geògraf, professor de la URV i portaveu de la CANC. Organitzen: Ecologistes de Catalunya i GEPEC

23 de juny
L'associació educativa El Submarí Lila acaba de sortir del forn!
Camping ecològic Vinyols Camp (Vinyols i els Arcs, Tarragona).
http://submarilila.blogspot.com/

ULLSDECONA

17-18-19 de juny
Congrés Internacional. Datant l'Art Rupestre, l'Arc Mediterrani Peninsular. Entre l'absolut i el relatiu
jpanisello@ulldecona.altanet.org

Sortim de casa

BARCELONA
Dissabte 27 de juny
MANIFESTACIÓ ANTIREPRESSIVA
12 h. Forat de la Vergonya

BARCELONA
Diumenge 28 de juny
MANIFESTACIÓ SALVEM LA ILP CONTRA ELS TRANSGÈNICS

12 h. Plaça Catalunya

Autocars organitzats per anar-hi: La Seu d'Urgell, Berga, Manresa, Balaguer, Lleida, les Borges Blanques, Vilafranca del Penedès, la Pobla de Segur, Cervera, Figueres, Girona, Tortosa, Tarragona. Reserves i coordinació general: 973 450 683
www.somloquesembrem.org

GRAMENET DEL BESÒS
Dijous 18 de juny
18 DE JUNY: JA N'HI HA PROU! MANIFESTACIÓ PER DEMANAR UN CANVI POLÍTIC

20h. a la Plaça de la Vila

Convoca: Plataforma per a la Defensa de la Serra de Marina i Can Zam

El temps que ha fet... i que farà

Espectacular núvol de tempesta durant l'estiu de l'any 2004

La xafogor i les altes temperatures han arribat per quedar-se entre nosaltres durant tot l'estiu. Les previsions a mitjà termini de les grans computadores meteorològiques indiquen un juliol i un agost més frescs i plujosos del que és habitual. Els

avencos no són massa fiables però poden marcar tendència. Al marge d'això, el que sí tindrem garantit seran les tempestes fruit de la calor. Els cumulonimbus de mitja tarda amb llamps i trons afectaran el divendres 19 totes les comarques.

LA INDIRECTA

. L'ENTREVISTA

Alberto Arce DOCUMENTALISTA I ACTIVISTA

“L'atac a Gaza no ha succeït”

Alberto Arce és un documentalista autodidacta i activista amb una llarga experiència a Palestina. A més, és un dels vuit estrangers que, després d'aconseguir trencar el bloqueig israelià, va viure des de dins la invasió israeliana de Gaza del més de gener passat. Una experiència, la d'aquells dies, que ara ha plasmat en el documental 'Wiped off the map'.

Oriol Andrés
entrevista@setmanaridirecta.info

Quan vau entrar a Gaza, us imaginàveu un atac israelià com el que es va patir?

Sabíem que entràvem en un territori en el qual Israel s'encarregava que no hi hagués testimonis. I quan algú no vol que hi hagi testimonis és perquè està a punt de passar alguna cosa. El que no sabíem era què ni quan ni com. El problema és que el que va passar va ser molt pitjor i va tenir molta més intensitat del que, no només nosaltres, sinó la pròpia gent local s'esperava.

Hi havia por d'una invasió imminent?

A Gaza, fa seixanta anys que pateixen atacs israelians i, per tant, no hi ha por. Des del primer dia, es va mostrar sorpresa davant la desproporció i la irracionalitat de l'ofensiva... Per definir la situació, s'utilitzava un concepte en anglès, *off limits*. Hi havia incredulitat perquè els palestins encara tenen algun tipus de confiança en la comunitat internacional i les seves regles.

“Israel imposa la llei de la selva i la comunitat internacional declara la selva parc protegit”

Per què creus que l'ofensiva va tenir lloc just en aquell moment?

Va ser per dos factors. El primer és que, set dies abans, s'havia acabat la treva pactada entre Hamas i Israel. El segon factor és que l'atac era part de la campanya electoral israeliana. Més en general, l'atac es va dur a terme perquè, des de fa molt de temps, la comunitat internacional ha donat llum verda a Israel per desenvolupar qualsevol tipus de política a Palestina sense que hi hagi cap càstig ni es modifiquin les seves relacions. És a dir, Israel imposa la llei de la selva i la comunitat internacional declara aquesta selva parc natural protegit.

En aquest sentit, tu explicaves que, pocs dies abans de la invasió, s'ha-

BERTA ALARCÓ

**vien aprovat unes mesures d'apro-
pament de la UE a Israel, no?**

Just uns dies abans que comencés l'atac d'Israel a Gaza, el Parlament Europeu va votar en contra d'elevat l'estatus d'Israel davant la UE. Però el consell de ministres de la UE -és a dir, els governs- va ignorar la decisió i va decidir augmentar i millorar les relacions amb Israel. Per tant, si establim una seqüència temporal, veurem que aquesta decisió -que es pren tot i que el bloqueig existent sobre Gaza suposa un càstig col·lectiu- és una llum verda per l'atac.

I ha estat així, no?

No només no hi ha hagut cap tipus de càstig, sinó que -directament- l'atac a Gaza no ha succeït. Quatre mesos després, la situació a la franja és molt pitjor que abans. Tot i així, aquesta setmana, la Unió Europea ha tornat a elevar les relacions amb Israel. Pel govern espanyol, l'atac a Gaza tampoc no ha succeït perquè, tant bon punt la justícia espanyola ha obert investigacions emparades per la jurisdicció universal sobre crims de guerra d'Israel a Gaza, el govern ha decidit canviar la llei per evitar que aquests processos tirin endavant.

La població palestina, com assimila aquesta sistematització de la destrucció i reconstrucció de les seves vides durant tant de temps?

Si els Monty Python t'omessin a fer cine, l'haurien de fer sobre els acudits amb els quals la població de Gaza es reia dels bombardejos. Són acudits absolutament irreproducible fora del moment, el temps i l'espai en què van ser explicats, però la població de Gaza és forta, simpàtica, irònica, acollidora i -per desgràcia- està acostumada a allò a què cap ésser humà no hauria d'estar acostumat.

Hi ha desesperança entre la joventut?

Desesperança no, resistència. L'exercici de la resistència és la resposta a

la situació injusta a la qual estan essent sotmesos. I això no és una defensa apologetica de res, es una descripció. Els nens de dotze anys, a Gaza, de grans no volen ser metges, advocats o enginyers, volen ser màrtirs. Si els herois del 2 de maig de 1808 que van tallar el coll als ocupants francesos o la resistència francesa als nazis són herois, hauríem d'entendre que el jove palestí de disset anys que -amb un Kalashnikov a la mà- defensa el camp de refugiats de Jabalija dels tancs invasors també ho és. Així ho veu el seu poble i així es crea tot un imaginari que fa que els joves vulguin ser resistents.

“La política és de genocidi. És un procés lent i intel·ligent, però no per això menys cruel”

I, en canvi, des d'occident, sovint es vincula la resistència al fenomen islamista per desacreditat tot el moviment.

El fenomen islamista existeix, està allà i creix. Ara, amb un mínim enfoc històric, veurem que l'islamisme no és més que la resposta a la injustícia i a l'ocupació, ja que estem parlant d'un territori que tradicionalment no ha estat islamista. És a dir, la tornada a la religió no és més que la recerca d'aquest mecanisme intern d'alleujament que busca l'ésser humà, impotent davant el seu destí. La religió sempre es basa en resoldre la por a la mort, ja sigui cristianisme, judaisme o islamisme... I si es dona en un context d'agressió militar, és lògic que adquireixi tints militars.

Tenint en compte que l'ocupació israeliana va lligada al judaisme, té lògica que la resposta també es canalitzi a través de la religió.

Sí i penso que aquesta és una de les conseqüències col·laterals més negatives del que passa als territoris ocupats. Fa 40 anys, quan va començar l'ocupació, la religió estava totalment separada de la política, però al llarg d'aquest temps s'han anat fusionant. I això fa cada vegada més difícil la resolució de la situació perquè s'introdueixen elements irracionals i subjectivistes en un conflicte que és de lluita física i espacial. Un conflicte que pot ser analitzat des d'una base marxista tradicional -territori i recursos-, de cop es postmodernitza amb la introducció de factors religiosos. I això fa més difícil el final perquè amb la terra i l'aigua hi ha pacte possible, però amb Déu és molt complicat.

Creus que la situació empitjorarà prou amb noves ofensives?

Una de les pitjors conseqüències que té el que ha passat a Gaza és que Israel ha aconseguit, entre moltes altres coses, que es deixi de parlar de Cisjordània. I allà, s'hi està desenvolupant un pla de colonització bestial i cada cop més accelerat. Per altra banda, la situació de la minoria palestina dins d'Israel cada vegada és pitjor amb l'aprovació de lleis com la de lleialtat al sionisme o la prohibició del record de la Nakba. Unes lleis que estan convidant obertament a la deportació i al desplaçament de població. Si hi afegim l'increment del bloqueig sobre Gaza, podem entendre que, qualitativament, la política és de genocidi. És un procés lent i intel·ligent, però no per això menys cruel. El futur dels palestins és absolutament negre, sobretot perquè això passa -per primera vegada a la història- en directe davant de tot el planeta sense que ningú no mogui un dit.

. LA COLUMNA

Projectils de solidaritat

Esther Sancho
opinio@setmanaridirecta.info

Fa pocs dies, el govern espanyol va llençar 950.000 euros sobre Overberg, a Sud-àfrica, una xifra que, dins el context del castigat continent africà, suposaria un bri d'esperança si no fos perquè els diners prenen forma de projectil militar i desapareixien tot d'una darrera una gran explosió que només deixava fum i destrucció a les terres africanes. Es veu que els espanyols han d'anar a fer els seus experiments militars a l'Àfrica perquè, casualment, no existeix cap camp de tir des d'F-18 enlloc del continent europeu. I no m'ho explico. Sembla lògic que, si l'Estat espanyol recapta aquests diners fonamentalment de les nòmines dels treballadors i les treballadores i deixa enrere altres prioritats -sobretot als Paisos Catalans- com la despesa social en sanitat, educació, transport i, en ple context de crisi capitalista, en el manteniment de

Els espanyols fan els seus experiments militars a l'Àfrica doncs no existeix cap camp de tir des d'F-18 enlloc del continent europeu

llocs de treball d'empreses que amenacen tancar o deslocalitzar-se, com a mínim ens haurien de donar la satisfacció de veure explotar *in situ* les nostres necessitats, il·lusions o reivindicacions socials. Si el que s'hagués deixat caure a Overberg haguessin estat part dels equips sanitaris que ens manquen, dels barracons escolars que esperem amb entusiasme o de les vies fèrries de baixa velocitat que mai ens comunicaran, encara podríem sentir-nos orgullosos de l'espòli fiscal que permetés aquest gran projectil de solidaritat. Però, tractant-se només de demostracions aèries i explosions, se m'acudeixen uns quants indirectes del nostre país que servirien perfectament de camp de tir aeri, amb la qual cosa aconseguiríem, per fi, fer despartar els conformistes amb una situació de submissió nacional i social que ens ofega. I, si més no, quina revetlla de Sant Joan més lluida.

La setmana que ve, la DIRECTA sortirà el dimarts 23 de juny, ja que el dimecres se celebra el solstici d'estiu